CULTUL IUDAIC-MESIANIC

STATUTUL DE ORGANIZARE ŞI FUNCŢIONARE

PREAMBUL

Iudaismul-Mesianic este o religie a poporului Israel fundamentată pe Tora lui Moise, și Profeți, și Scrieri, și scrierile ucenicilor lui Mesia care a venit acum 2000 de ani și este numit în limbile semitice Ieşua.

Iudaismul-Mesianic este o ramură a religiei abrahamică numită de istorici și arheologi *Iudaism Târziu* și credincioșii noștri sunt acum în unele țări Vest-Europene numiți "*evrei iudaici-mesianici*" și uneori sunt confundați cu credincioșii din religii abrahamice numite Creștinism, și Mozaism care mai este numit și „Iudaism Aripa Principală" (în limba engleză: „Main Stream Iudaism"), și Islamism, și Hinduism, cât și din alte religii ale lumii care organizează sub umbrela lor congregații mesianice, dar aceștia sunt numiți simplu "*evrei mesianici*" și care practică credința iudaică și alte tradiții religioase decât credința noastră doar ca un subgrup[1] al religiilor din care fac parte împreună cu credincioși evrei și ne-evrei aflați în evidența unor culte care îi organizează și care variază în funcție de țară sau zona țarii. Cu toate acestea la nivel mondial uniunea congregaționistă numită „Uniunea Congregațiilor Ebraice Mesianice" (UMCJ)[2] vede Iudaismul Mesianic, asemănător cu credința noastră, ca o mișcare de congregații și grupuri evreiești de citire săptămânală care sunt dedicate lui Ieşua (în engleză: Yeshua), și în pofida numelui uniunii care conține cuvântul „evreiesc" (în engleză: „Jewish") înloc de „iudaic" (în engleză: „Judaic") prin definiția ei aparține „aripii iudaice" a mișcării făcând dizertație religiilor în care sunt trecuți membri în evidența de cult la nivel statal.

În pofida faptului că în limba engleză, germană, rusă, ş.a. există mai multe traduceri ale Bibliei Ebraice și Arameice (Tanach[3], Targum[4], Peşitta, ş.a.), evreii mesianici folosesc traduceri care la prima vedere sunt din limbi antice ca limba greacă sau limba latină și care apoi au o versiune denumită „Nume Ebraice" pentru *nume comune din Levant* care sunt ebraizate special pentru credincioșii evrei și autorizată de cultul religios. Evreii iudaici-mesianici, însă, fie folosim o copie în limba originală a cărților ori fie folosim o traducere dintr-o limbă semitică care păstrează unele cuvinte ebraice sau grecești care există în limba în care s-a realizat traducerea. Păstrăm astfel numele unor localități și persoane în cazul traducerii dintr-o limbă semitică cum acestea sunt transliterate ca de exemplu numele lui Iisus care este transliterat direct ''Ieşua'' și numele lui Pavel sau Paulus este transliterat și adaptat Șaul fără să fie necesară o re-ebraizare, ca de exemplu din Faptele Apostolilor 13:9 „Şāeuāl đęin huō đę·et·qâryi Pēulāus ..." = „Şaul dar el de tot chemat Paulus".

Iudaismul Târziu care a avut continuitate și după distrugerea Celui de-al Doilea Templu din Ierusalim a apărut în zilele lui Ioan Botezătorul când acesta stătea cu ucenicii lui (Ioan 1:35), potrivit evangheliei grecești într-o localitate numită în evangheliile grecești antice Betabara, și potrivit evangheliilor curetane și arameice în Betania (în arameică: „Vęit·Aēnâiāe") la fel ca în greaca modernă, în Trecătoare de Iordan (Ioan 1:28) care este localizată la 8 mile apropiere de localitatea Qumran, de Marea Moartă, unde era secta esenienilor. Primii credincioși din Iudaismul Târziu sunt denumiți dintr-o confuzie cu un cuvânt rezervat în cartea Bamidbar sau Numeri capitolul 6 pentru o separare care o fac unii tineri din popor numită „naziriat" și apoi sunt denumiți după Mesia. Denumirea credincioșilor este astfel schimbată de autoritățile din Ierusalim, și scrie cum Pavel Apostolul, numit și rabinul Șaul din Tars, este arestat la Templu și acuzat că este o căpetenie a nazarinenilor cu un cuvânt care probabil în Antiohia a fost tradus în limba greacă „erezie" care are și sensul de „eres" sau „sectă": „ΤΟΙΣ ΪΟΥΔΑΙΟΙΣ ΤΟΙΣ ΚΑΤΑ ΤΗΝ ΟΙΚΟΥΜΕΝ ΠΡΩΤΟΣΤΑΤΗΝ ΤΕ ΤΗΣ ΤΩΝ ΝΑΖΩΡΑΙΩΝ ΕΡΕΣΕΩΣ" când acesta a fost prezentat procuratorului roman Antonius Felix la Cezareea Maritima prin Tertullus.

---

[1] Hanna Rucks: *Evrei-Mesianici, Istoria şi Teologia Mişcării în Israel; Messianische Juden. Geschichte und Theologie der Bewegung in Israel.* Neukirchener Verlag, Neukirchen-Vluyn 2014, ISBN 978-3-7887-2879-3, S. 4–15.

[2] Richard Harvey: Iudaism Mesianic – *O Perspectivă-Interioară*. în: Ulrich Laepple (Hrsg.): Evrei *Mesianici – O Provocare*. Vandenhoeck & Ruprecht, Göttingen 2016, ISBN 978-3-7887-3055-0, S. 29.

[3] Tora lui Moise, Naviim sau Profeți, Chetuvim ori Scrieri sau Scripturi;

[4] Targumul Samaritean sau Targumul Siriac care conține cărțile Vechiului Testament traduse în secolul II e.n.

Faptele Apostolilor 24:5 "lî·cūl·huōn Iyhuōdāiāe đē·vâcūlā-hî eērâaāe ryşāe huō ġęir đî·iuōlpānāe đî·nāṯârāiāe" (Oricăror iudeime de întregime-i țară căpetenie el căci învățătura de nazarineni.)". Termenul deja desemnează adepți ai lui Ieşua din Nazaret, care a fost numit în limba ebraică "נֹצְרִי" „nuōțiri" adică „nazarinean" (în arameică: „nāṯârāiāe") în Matei 2:23 (conform cu Isaia 11:1).

Tertulian (cca. 160–220), în „Contra lui Marcion" la 4:8, consemnează că evreii i-au numit pe creștini "nazarineni" din motiv că Iisus era din Nazaret, deși el face și legătura cu nazirii în Plângeri 4:7[5]. Ieronim consemnează că în sinagogi cuvântul "nazarineni" a fost folosit pentru a descrie[6] creștinii în secolul IV e.n. Eusebiu din Cezareea, în jurul anului 311 e.n., înregistrează că numele "nazarineni" fusese folosit[7] anterior de „creștini". Utilizarea referitoare la o "sectă" specifică a creștinilor nu are loc până la Epifanie de Salamina.[8] Termenul „ebioniţi" apare în Irenaeus, Tertulian, Origen, și Eusebiu și nici unul din ei nu face orice menționare a nazarinenilor, potrivit Arnold Ehrhardt, la fel cum Antiohia a inventat termenul de „creștini", deci Ierusalim a inventat termenul „nazarineni", de la Iisus din Nazaret.[9]

În Scrisoarea 75 – „Ieronim către Augustin", scrie de o luptă între fariseii din Iudaismul Timpuriu[10] contra Fariseilor: „Astăzi încă există printre evrei în toate sinagogile din est o erezie care este numită că Minæni, și care este încă condamnată de farisei; [credincioșii] sunt ordinar numiți 'nazarineni'; ei cred că Mesia, fiul lui Dumnezeu, a fost născut de Fecioara Miriam[11], și ei îl susțin că este cel care a suferit sub Pontius Pilat și s-a urcat în cer, și în care noi totodată credem."[12]

Credințele mișcării nazarinene de Iudaism târziu sunt descrise prin diferiți părinți ai Istoriei Bisericii:

- Credința în Ieşua ca Mesia:

„Nazarinenii... acceptă pe Mesia într-o cale fără să înceteze a observa Vechia Lege."

—Ieronim, Despre *Isaia 8:14;*

- Credința în Nașterea din Fecioară:

*„Ei cred că **Mesia**, **Fiul lui Dumnezeu**, era născut din Miriam Fecioara."*

—Ieronim, Scrisoare *75 Ieronim către Augustin;*

- Practică Iudaism târziu mai departe prin circumcizie și ținerea Cărții lui Moise:

„Ei dezacordă cu iudaici deoarece ei au venit la credința în Hristos; dar deoarece ei încă sunt înaripați de Lege – circumcizia, sabatul, și restul – ei nu sunt în acord cu creștinii."

—Epifanie de Salamina, *Panarion 29:7.4;*

- Continuă utilizarea Vechiului Testament și a Noului Testament:

„Ei *folosesc nu doar Noul Testament ci Vechiul Testament totodată, precum iudaicii fac."*

—Epifanie de Salamina, *Panarion 29:7.2;*

- Utilizarea textelor sursă ale evangheliei în ebraică și cărți în arameică și alte materii:

„Ei au Evanghelia „Conform cu Matei" în întregime în ebraică. Căci este clar că ei încă păstrează aceasta, în alfabetul ebraic, precum a fost originala scrisă."

—Epifanie de Salamina, *Panarion 29:9.4*

„Și *el* Hegesippus *nazarineanul citează câteva pasaje din* Evanghelia după Evrei *și din Siriacă [Arameică], și unele particulare din grai ebraic, arătând că el era un convertit din evrei, și el menționează alte materii ca luate din tradiția orală a evreilor."*

—Eusebiu de Caesarea, Istoria Eclesiastică *4:22.*

Ebioniţii sunt încă atestați, dacă, ca comunitate marginală din Iudaism Târziu, până la secolul VII.

---

[5] Teppler Yaakov Y în Birkat haMinim: „Evrei și creștini în conflict în Lumea Antică" pagina 52 (2007). Aici naziri se referă strict la cei care țin Numeri cap. 6-

[6] Schnelle Udo Antidoketische Christologie im Johannes Evangelium pagina 41 (1987)

[7] Bulletin (2002) – Școală de Studii Orientale.

[8] Epifanie de Salamina, sau Epiphanius Panarion, de Priestley Dr Joseph Memoirs.

[9] Ehrhardt Arnold în Faptele Apostolilor, Pagina 114.

[10] Manual de Arheologie Biblică - § 4. Surse de Arheologie Biblică. , Carl Frederich Keil, pagina 6. „pentru Iudaism târziu , cărțile sacre ale Noului Testament". Trad. eng., (din ed. originală germană), și publicată de T. & T. Clark, Edinburgh.

[11] Miriam este numele semitic al Fecioarei Maria.

[12] Ieronim; Scrisoare 75 Ieronim către Augustin.

Istoricul Abd al-JabBar ibn Ahmad[13] scrie că Ebioniţii existau în jurul anului 1000.

Șaul Ben este un descendent evreu iudaic din secolul XIII-lea din Spania care este considerat ucenicul lui Rabi Eliezer de Tarascon[14] și după conversie avea pseudonimul „Pablo Christiani" și și-a folosit poziția ca un frate Dominican să convertească alți evrei în Europa la Romano-Catolicism iar apoi s-au construit capele pentru evrei. El a avut campanii legate de Talmud la Vatican și la regele Franței care nu au avut succes, așa cum spera, și s-a ajuns ca să propună folosirea unor embleme de identificare pentru evrei.

Isaac Berr(d[15.])(1744-1828), *pronunță la Adunarea Națională* în 14 Octombrie 1789, *„Reflecții Asupra Regenerării Complete a Evreilor în Franța"*, datat 30 mai 1806 şi apoi îl îndeamnă pe Împăratul Napoleon pentru a recunoaște religia evreiască și cere ca cuvântul *„juif"* adică *„jidan"* să fie abandonat pentru cel de „israélite" adică „israelit".

În Polonia s-au stabilit evrei bancari și ofițeri ai armatei, în mare parte dar nu exclusiv din Prusia, Saxonia, și Moravia, după ce Prusia a ocupat orașul Varșovia în 1795. Program de integrare pentru evrei care a fost condus prima dată de Eisenbaum Dostrzegacz Nadwiślański[16] / Der Beobakhter an der Vayksel (Observator pe Vistula), care a fost publicat în ambele poloneză și în germană, redate în scrisori ebraice în 1823–1824 pentru evrei care nu cunoșteau limba poloneză.

Societatea londoneză pentru promovarea creștinismului printre evrei, a fost fondată la Londra în anul 1809[17] datorită căreia au apărut grupuri și comunități de evrei credincioși în Iisus care nu au vrut să renunțe la identitatea lor „ebraică" printre ei fiind Joseph Frey; Asociația "Beni Abraham", înființată de Frey în 1813 cu un grup de 41 Creștini Evrei cine a început să se întâlnească la „Capela Evreilor din Londra" pentru rugăciuni vineri seara și duminică dimineața. În 1814, *„Biserica din Piața Palestinei"* din Londra, a început să se închine în limba ebraică. Joseph Frey în 1821 a publicat primul *„Noul Testament în Idiș*".

Gabriel Seriser este primul evaluator în Germania care a contat în războiul pentru o emancipare a iudeilor, în 1831, și a publicat „Despre Statutul membrilor religiei Mozaice în Germania". În 1832, când a început să se înlăture jurnalul **Der Jude** ("Iudeul"), și Seriser a fost imediat atacat de alți *evrei germani* care s-au răzgândit să folosească termenul negativ și ostil „jude" similar cu „jidan".

Mișcarea comunităților nazarinenilor modernă a apărut în Europa originând în 1830-1840 când evrei maghiari au fost convertiți de Samuel Heinrich Fröhlich (1803–1857) și la Budapesta au convertit un tânăr de 18 ani numit Lajos Hencsey, care a fost cunoscut ca versiunea maghiară a lui Samuel Fröhlich, și cei doi tovarăși ai săi János Denkel şi János Kropacsek[18]. Noua mișcare a înflorit în Ungaria, Serbia, și România. În urma refuzului sau obiecției membrilor să poarte armă aceștia au fost torturați și omorâți în secolul următor la Al II-lea Război Mondial și au mai rămas în Europa de Centru și Est din 13,000 doar 1,000 membri datorită celor din România care apoi practică creștinism protestant. O *congregație din Ierusalim a* fost fondată la Hamburg în 1845. În secolul România secolului al XIX-lea nu se concepea acordarea cetățenei israeliților doar dacă sunt emancipați sau naturalizați și rămânerea lor neintegrați ca apoi să se întoarcă pe teritoriul Israelului nu exista ca soluție până la sfârșitul secolului al XIX-lea.

Proclamația de la Islaz a fost formulată ca act constituțional cu 22 articole suprapunându-se peste „Declarația Drepturilor Omului și ale Cetățeanului" din 1789 și este considerată prima constituție modernă a României, scrisă de Nicolaie Bălcescu și adoptată la 9 iunie 1848 de mișcarea revoluționară din Țara Românească, după citirea ei de către Ion Heliade Rădulescu, și conferă drepturi pentru israeliți conform articolului 21 care prevede „Emancipația Izraeliților și drepturi politice pentru ori-ce compatrioți de altă credință."

[13]Shlomo Pines în Creștinii Evreiești ai Secolelor Timpurii ale Creștinătății Conform cu O Nouă Sursă, Editura: Proceedings of the Israel Academy of Sciences and Humanities II, No. 13, anul 1966, https://books.google.com/books?id=9yIUAQAAMAAJ|oclc=13610178

[14] Lattes, Isaac "Kyriat Sefer" în *Cronicele Ebraice Medievale* II pg. 238;

[15] Wikidata Q827051, https://www.wikidata.org/wiki/Q827051

[16] https://yivoencyclopedia.org/article.aspx/Dostrzegacz_Nadwislanski

[17] *Moscrop, John James (2000). "Amintind Ierusalim: (Remembering Jerusalem) 1799–1839". Measuring Jerusalem: The Palestine Exploration Fund and British Interests in the Holy Land. A & C Black. pg. 15. ISBN 9780718502201.*

[18] Peter Brock (istoric) Primul Eseu pe tema Obiecția Conștiinței din Reforma Radicală la Al II-lea Război Mondial, Presa Universității din Toronto, Ontario, 2006.

În anul 1856 în București, prin misiunea Bisericii Baptiste Germane s-a constituit prima biserică locală protestant-evanghelică din România. Totodată unii protestanți germani vedeau ca soluție europenizarea evreilor prin creștinare în cultele protestante. Totodată „Convenția de la Paris" din 19 august 1858[19], stabilea în art. 46 că beneficiază de drepturi politice, doar credincioșii de rituri creștine.

În 1865, **Rabinovici Davidovici Iosif** (23 Septembrie 1837 – 17 Mai 1899) care era avocat, și învățător la clasele mici, dar era și redactor, a creat o versiune de serviciu liturgic de închinare pentru serviciul săptămânal bazat pe un amestec de strofe liturgice evreiești din Moise, Profeți și Psalmi, îmbinate cu elemente ale unor versete din Noul Testament care a condus ulterior la un prim val de persecuții și lupte religioase între cele două ramuri principale ale religiei noastre derivate din Iudaismul Timpuriu (sec. III î.e.n.) și din Iudaismul Târziu (sec. I î.e.n. - sec. I e.n.).

În Europa mulți evrei estici au păstrat încă caracteristici etnice și culturale semnificative (cum ar fi discursul în idiș); Spre deosebire de Europa Centrală și de Europa Vestică, unde Iudaismul a devenit o corupție și integrare în societate, iar în Estul Europei, a devenit o adulțiune[20].

În 1861, scriitorul Daniel Neufeld[21] (1814–1874) a fondat un nou săptămânal de limbă poloneză, Jutrzenka[22] (depresiune și editură). Urmărind eșecul din 1863 ridicându-se, autoritățile ruse au închis editura și l-au trimis pe Neufeld în Siberia. Cel mai durabil din săptămânale a fost Izraelita[23], care a fost lansat în 1866 și a continuat să apară până în 1913. Editat trei decade de scriitorul Szmul Hirsz Peltyn (1831–1896).

Totodată în 1866 a fost fondată: *„Alianța Creștină Ebraică din Marea Britanie"* de dr. Carl Schwartz.

În 1882 s-a fondat în Statele Unite ale Americii prima „Biserică Creștină Ebraică" a lui Jacob Freshman în New York și în Marea Britanie s-a constituit „Uniunea *Creștină Ebraică de Rugăciune"* din Londra.

Adoptarea practicii religioase evreiești a fost larg respinse în aceste alianțe și biserici. "Scrisoarea lui **Joseph Rabinowitz** a adus încurajator răspuns și totodată câteva copii ale Noului Testament traduse intru ebraică de **Franz Delitzsch**.

Dau lui Scheinmann gândul să organizeze o clasă de tineri oameni pentru studiul lor[24]." După un val de persecuții, **Rabinowitz** pornește cu Noul Testament la mână călătorind în 1882 la Ierusalim și s-a sensibilizat urmărind un drum de sabat de la Muntele Măslinilor și până la Poarta Estică așa cum scria în evanghelie. Totodată în 1882 evreul rus **Joseph Rabinowitz**, a devenit cel mai faimos evreu mesianic, a fondat mișcarea Novy Israel[25], și începea să predice Creștinătate evreilor din Chișinău.

Între 1886 și toamna anului 1891 **Rabinowitz** corespondează prin scrisori cu Moody inclusiv despre botez fără a arăta că ar trebui ca acest pas să ne schimbe identitatea etnică sau religia Iudaică. Apoi când Rabinowitz a vizitat Budapesta cu soția și fiica lui, soția lui a fost botezată. În Februarie 1889 Rabinowitz scrie: "*Salută-l pe Rabi Lichtenstein, și spune-i că '*ora este ajunsă... un spic de grâu dacă moare, el aduce mult rod.' 'Noi suntem înmormântați cu El prin botez întru moarte, ca idem cum Mesia a fost înviat din moarte pentru gloria Tatălui, chiar idem noi totodată trebuie să pășim în înnoire de viață (Ioan xii:23, 24; Romani vi:4). Dacă **Rabi Lichtenstein** veridic iubește poporul Israel, și dorește să-i aducă Lui multe roade de îndreptățire, care sunt de Iisus Mesia, asupra de glorie și binecuvântare lui Dumnezeu, lasă-l să fie botezat." **Rabinovici D. I.** conclude scrisorea s-a cu următoarele cuvinte: "*În general, evreii nu stau în nevoie de teologie învățând de la Rabinii lor, ci de exemple bune*." Ca pionier al acestei abordări, el a fost deja numit „inima Iudaismului Mesianic"[26], care cum venea denumită mișcarea religioasă pe atunci în limba ebraică în care publica el.

---

[19] Convenția de Pace semnată de Congresul de la Paris pentru Principatele Dunărene și Valahia: https://www.wikiwand.com/ro/Conven%C8%9Bia_de_la_Paris

[20] De la corporație la națiune: Autonomia evreiască în Europa de Est, 1772-1881, Jahrbuch des Simon-Dubnow-Institute, 2006. Leibniz Institut fuer Juedische Geschichte und kultur Simon Dubnow

[21] https://yivoencyclopedia.org/article.aspx/Neufeld_Daniel

[22] https://yivoencyclopedia.org/article.aspx/Jutrzenka

[23] https://yivoencyclopedia.org/article.aspx/Izraelita

[24] The Missionary review of the world No. 35 Royal Gould Wilder, Delavan Leonard Pierson, James Manning Sherwood – 1912.

[25] Mișcarea a fost numită sectă după zece ani în: Sistematicheski Ukazatel, St. Petersburg, 1892, sursă citată în: Jewish Enciclopedia (Enciclopedia Ebraică). https://jewishencyclopedia.com/articles/11615

[26] Kai Kjaer-Hansen: *Joseph Rabinowitz and the Messianic Movement*. Wm. B. Eerdmans Publishing Co., Grand Rapids 1995, ISBN 0-8028-0859-X.

Rabinul **Isaac (Ignatz) Lichtenstein** a fost născut în 1825 și a devenit rabin din circa 1845 de când au ajuns în mâinile lui scrieri interzise printre care a confiscat și un Noul Testament Delitzsch.

În 1882[27] **Joseph Rabinowitz** a devenit interesat de palestinefilism și a călătorit în Palestina pentru a fonda o colonie agricolă evreiască și văzând Moscheea lui Omar[28] de pe Muntele Măslinilor, el a început să ia în considerare istoria tragică a poporului nostru.

În 1882 el fundează noua mișcare Novy Israel, și începe să predice un fel the nouă[29] Creștinătate evreilor din Chișinău.

Rabinul **Isaac Lichtenstein** în 1883 vine la credința în Mesia și orășelul Tisza-Eszlar care devine faimos.[30]

Entitatea lui **Joseph Rabinowitz**, și anume prima congregație din Chișinău, purta numele de „**Israeliții Noului Legământ**" și adresarea mesajului era influențată de traducerea lui **Franz Delitzsch** conținând „Și Chemarea Credinței Pruncimei Israel - Pruncime Noului Legământ". Mișcarea este considerată primul „lanț de congregații mesianice" locale, mesajele care erau redactate fiind publicate în orașe din România, Ungaria, și Rusia în 1884.[31]

Să revendice o legătură intimă între Iudaism și Ieşua, Rabinowitz scrie „Doisprezece Articole de Credință", în 26 Martie 1884, urmate pe structura lui Maimonide a „Treisprezece Articole de Credință". El a stresat unitatea lui Dumnezeu nu în punctul întâi ci în punctul nouă, a presat identitatea lui Ieşua ca Dreptul *Ţemach* (șut) a Casei lui David, Mesia trimis de Dumnezeu.[32]

„*Botezul,* în *Berlin,* al lui *Joseph Rabinowitz,* de către *un cleric american*[33]" a avut loc în 24 Martie 1885.

Șapte Articole de Credință ale lui Rabinowitz (1885) îl prezintă pe Ieşua ca un Izbăvitor a lui Israel, născut dintr-o fecioară, care va judeca Lumea.[34] **În** liturgicul pascal *Sidur de Pasare Hagadah* (Narare) compus de Rabinovici, a IV-a cupă simbolizează mântuirea furnizată prin Ieşua și a avut rolul să servească ca liturghie pentru comuniune printre Izraeliții Noului Legământ[35] dar apoi ținem a III-a cupă.

În 4 Martie 1890, în Leipzig a murit **Franz Delitzsch** născut în 23 Februarie 1813, în Leipzig.

În 1890, emigranți convertiți la Creștinism prin mișcarea metodistă au stabilit misiunea "Hope of Israel" (Speranța lui Israel) pe partea estică a New York reținând riturile evreiești și obiceiuri. În 1895, Revista „Speranța lui Israel Speranța Noastră" (Hope of Israel's Our Hope) a purtat subtitlul "Un Studiu de Profeție Devotat Iudaismului Mesianic." „Alianța Ebraică Creștină din America" (HCAA) a fost fondată în 1915 și era redenumită „Messianic Jewish Alliance of America" - „Alianța Evreiască Mesianică de America" MJAA în 1975.

Uniunea Evreilor Pământeni (sau: „Organizația Evreilor Nativ-Născuți"), a fost constituită în anul 1910, și succesoarea de după război, „Uniunea Evreilor Români", combătea măsurii antisemite, campiona emancipare, și promova românizarea, dar nici odată nu reducea Evreimea la doar o identitate religioasă.

A doua congregație de la Chișinău „HaMevaser Tov" a mișcării mesianice a scris doar în limbile Idiș și Ebraică și Română între 1930 și 1939. Aripa est-europeană a mișcării s-a dezintegrat în vremea Celui al II-lea Război Mondial odată cu escaladarea persecuției evreilor în Europa, care a culminat în 1939 ca și unii credincioși și rabini mesianici să sfârșească în *trenurile morții de la Iași* din 1941[36], când au murit peste 13,000 persoane din care 8,000 în trenuri.

---

[27] https://jewinthepew.org/2015/09/23/23-september-1837-birth-of-joseph-rabinowitz-founder-of-the-israelites-of-the-new-covenant-otdimjh/

[28] http://www.messianicassociation.org/ezine06-rabinowitz.htm

[29] The 1901 Jewish Encyclopedia; Letter R, Rabinowitz Joseph,

[30] Isaac Lichtenstein - a Jesus-believing Hungarian rabbi, Kai Kjær-Hansen, International Coordinator of LCJE, publicat în 2007.

[31] Hanna Rucks: *Messianische Juden. Geschichte und Theologie der Bewegung in Israel.* Neukirchener Verlag, Neukirchen-Vluyn 2014, ISBN 978-3-7887-2879-3, S. 4–17.

[32] *Jewish Herald* 1884, p. 118 in Kjær-Hansen, pp. 93-94.

[33] *New Englander and Yale Review. New Series. Vol. 16. New Haven: Tuttle, Morehouse & Taylor. pp. 245–252.*

[34] *James Adler (translator & ed.), Articles, Creeds, and Form of Worship of Joseph Rabinowitz and the Sons of the New Covenant, (*London: Shaw and Wheeler, 1885), p. 28-29.

[35] I. Fauerholdt, *Joseph Rabinowitsch. A prophetic figure of the modern Judaism*, in: *Small writings on the Jewish mission*, Volume 8 (Leipzig 1914), p. 15. First cup of Abraham- chief of patriarchs, second cup of Moses - chief of prophets, third cup of David- chief of kings. This was never used since authorities refused him permission to administer sacraments. Orthodox Church-influenced-politicians felt his ideas (closer to Protestantism than to Orthodoxy) would encourage other groups such as the Baptists in their sectarianism. Kjaer-Hansen, p. 116.

[36] *"Trenurile Morții, "The Iasi Death Trains. Holocaust in Romania (Chapter 5)" (PDF), Report of the International Commission on the Holocaust in Romania, Bucharest: Yad Vashem, November 11, 2004, pp.20–22 of Ch.5, Final Report (consisting of 19 PDF files), retrieved 2017-09-29*

Vladimir Rabinovici, fiul fondatorului mișcării Joseph Rabinowitz (24 Octombrie 1856 –25 Septembrie 1913) a lucrat ca inginer în căi ferate. O rudă cu același nume cu fondatorul fost arestat în 22 Septembrie 1942, în Dresden, imediat după *postul de Ziua Ispășirii* și a fost adus în lagărul unde a decedat 9 zile mai târziu în *a VI-a zi din Festivalul Sucot* sau Colibi când pe certificatul de deces au trecut că ar fi avut religia mozaică. După război evreii mesianici s-au dezintegrat fie că s-au întors în comunitățile evreiești tradiționale fie au devenit membri în *alianțe de evrei creștini* și nu au fondat un cult independent care să-i reprezinte. În cealaltă parte a lumii, aripa americană a mișcării „Novy Israel" a fost incorporată întru mișcarea „Iudaism Mesianic" la sfârșitul anilor '1960'. "Și, în timp ce multe Biserici evanghelice sunt suportativ deschise la Iudaism Mesianic, ei îl tratează ca pe o bisericuță[37] de separeu etnic întru Creștinism evanghelic, mai degrabă decât ca o entitate separată [...][38]". Tot astfel și în comunitățile evreiești din Mozaism există sinagogi care pretind că au o majoritate sau cvorum de evrei-mesianici și apoi după o vreme renunță și membrii sunt marginalizați și la bătrânețe nu sunt tratați în aziluri mai cu respect decât mozaicii.

Din *Iudaismul timpuriu* care a apărut în sec. III î.e.n. mai fac parte și *Iudaismul Carait* care are în 2019 9,600 membrii în Israel și cca. 1000 membri în Statele Unite. Însă Iudaismul Samaritean este atestat din sec. IV î.e.n. cu un secol înainte de *Iudaismul Timpuriu* și în istorie nu au avut nici odată un număr mare de membri care au fost ocrotiți de marile imperii, iar în 2019 are 460 membri în Samaria și aproximativ 400 în apropiere, fiind numiți samariteni și curentul religios Samaritism, ambele sunt culte istorice.

Evreii iudaici-mesianici sunt mai departe în principal de rit Aşkenazi și Semfardi atât când ne referim la tradiția mâncărurilor evreiești cât și la citirea săptămânală și de sărbători, obiceiuri care intră în îndatoririle sau atribuțiile rabinilor care se reglementează în statutul de organizare. ----

Gruparea principală din România suntem descendenți de etnie iudei din „tribul David" și prin extensie „tribul Iuda" dar avem la nivel mondial persoane organizatorice care sunt de etnie levită.

Gruparea secundară din România sunt convertiți de etnie maghiară care au fost altoiți în Israel de mișcarea mesianică.

---

[37] La dizertația *evreilor iudaici-mesianici* față de *evreii mesianici* și *evreii creștini* noi ținem seama de părerea celor mai mulți în Israel este că *evreii mesianici* nu neapărat sunt etnic-evrei ci sunt sub-grupe de evrei și creștini, de exemplu **Amanda Bradley** a scris că: **Evreii Messianici** sunt un sub-group specific al creștinilor care încearcă să distrugă Iudaismul - https://blogs.timesofisrael.com/the-devious-way-that-messianic-jews-are-trying-to-destroy-judaism/

[38] Carol Harris-Shapiro a scris în: *Iudaismul Mesianic. O Călătoria unui Rabin Printru Schimbare Religioasă în America.* Beacon Press, Boston 1999, ISBN 0-8070-1040-5, S. 3.

Potrivit „Cartei Națiunilor Unite” și corespunzând cu Cartei Europeană Articolul 10 s-a statele prezente au convenit asupra Articolului 18 din PACTUL INTERNAŢIONAL CU PRIVIRE LA DREPTURILE CIVILE ŞI POLITICE potrivit căruia:
1. Orice persoană are drept la libertatea gândirii, conștiinței și religiei; acest drept implică libertatea de a avea sau de a adopta o religie sau o convingere la alegerea sa, precum și libertatea de a-și manifesta religia sau convingerea, individual sau în comun, atât în public cât și în particular prin cult și îndeplinirea riturilor, prin practici și prin învățământ.
2. Nimeni nu va fi supus vreunei constrângeri putând aduce atingere libertății sale de a avea sau de a adopta o religie sau o convingere la alegerea sa.
3. Libertatea manifestării religiei sau convingerilor nu poate fi supusă decât restricțiilor prevăzute de lege și necesare pentru ocrotirea securității, ordinii și sănătății publice ori a moralei sau a libertăților și drepturilor Fundamentale ale altora.
4. Statele părți la prezentul Pact se angajează să respecte libertatea părinților și, atunci când este cazul, a tutorilor legali, de a asigura educația religioasă și morală a copiilor lor, în conformitate cu propriile lor convingeri.
Totodată Legea de astăzi în România privind libertatea religioasă și regimul general al cultelor respectă tratatele internaționale pentru „principiul libertății religioase” așa cum putem citi în Legea nr. 489/2006 Publicată în Monitorul oficial Partea I, nr. 11/8.01.2007

Art. 1. – (1) Statul român respectă și garantează dreptul fundamental la libertate de gândire, de conștiință și religioasă al oricărei persoane de pe teritoriul României, potrivit Constituției și tratatelor internaționale la care România este parte.

(2) Nimeni nu poate fi împiedicat sau constrâns să adopte o opinie ori să adere la o credință religioasă, contrară convingerilor sale, și nici nu poate fi supus vreunei discriminări, urmărit sau pus într-o situație de inferioritate pentru credința, apartenența sau ne-apartenența sa la o grupare, asociație religioasă sau un cult ori pentru exercitarea, în condițiile prevăzute de lege, a libertății religioase.

Art. 2. – (1) Libertatea religioasă cuprinde dreptul oricărei persoane de a avea sau de a adopta o religie, de a și-o manifesta în mod individual sau colectiv, în public sau în particular, prin practicile și ritualurile specifice cultului, inclusiv prin educație religioasă, precum și libertatea de a-și păstra sau schimba credința religioasă.

(2) Libertatea de a-și manifesta credința religioasă nu poate face obiectul altor restrângeri decât al celor care sunt prevăzute de lege și constituie măsuri necesare într-o societate democratică pentru securitatea publică, protecția ordinii, a sănătății sau a moralei publice ori pentru protejarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Art. 3. – (1) Părinții sau tutorii au dreptul exclusiv de a opta pentru educația religioasă a copiilor minori, conform propriilor convingeri.

(2) Religia copilului care a împlinit vârsta de 14 ani nu poate fi schimbată fără consimțământul acestuia; copilul care a împlinit vârsta de 16 ani are dreptul să-și aleagă singur religia.

Luând la cunoștință acestea membri „Cultului Iudaic Mesianic” convin după cum urmează:

CAPITOLUL I

DISPOZIŢII GENERALE

Denumirea

Art. 1. – (1) Credincioşii *evrei iudaici mesianici* constituie o ramură deosebită a *Iudaismului Mesianic* care funcţionează în România ca cult istoric conform prevederilor acestui statut denumit: *Cultul Iudaic-Mesianic*.

(2) Denumirea de *Iudaism-Mesianic* este o ramură a *Iudaismului Târziu* apărută în secolul I e.n. ca credinţa poporului Israel fundamentată pe Tora lui Moise, şi Profeţi, şi Scrieri, şi scrierile ucenicilor lui Mesia, cel care este numit Ieşua în limbile semitice în care au mai fost scrise primele cărţi ale emisarilor Lui şi fondată în 1882 ca Novy Israel.

Simboluri şi embleme de identificare

Art. 2. – (1) Sigla *Iudaismului-Mesianic* este „Cheia lui David", rege al primei dinastii ale lui Israel, menţionată în capitolul 3 şi versetul 7 din cartea profeţiei care mai este numită Apocalipsa.

(2) Cheia lui David care este simbolul *evreilor mesianici* format prin sincretismul a trei simboluri din care primul este sfeşnicul „menorah[39]" în partea de sus care reprezintă candelele cu flacără continuă din locul sfânt şi rugăciunile poporului, şi al doilea este Steaua lui David desenată ca o hexagramă în centru care arată unirea dintre „Cele XII triburi ale lui Israel" care mai are în centru un mare rege din Casa David care este Mesia, şi al doilea este simbolul pescarilor Ichthys, jos, care reprezintă fundamentul temeliei credinţei pe Dumnezeu care este numit Elohim în Biblia Ebraică. În analogie cu pomul vieţii ţevile candelabrului reprezintă poporul lui Dumnezeu şi Steaua lui David reprezintă trunchiul şi simbolul pescarilor reprezintă rădăcina.

(3) Sfeşnicul „menora" desenat cu albastru care este fundamentat pe un simplu suport este un simbol al unei ramuri distincte a *Iudaismului Târziu* denumită *Iudaism Nazarinean* care se pot asocia ca entităţi sau ca credincioşi cu cultul nostru în ţară sau în străinătate.

(4) *Steaua lui David cu Cruce Centrică* este un desen albastru pe drapel sau steag alb şi *Cruce cu Steaua lui David* desenat cu negru pe steag alb, şi ambele sunt simboluri ale fuziunii din Iudaism şi Creştinism ale *evreilor creştini* care sunt deja asociaţi cu diferite culte creştine şi nu pot deveni membri în Cultul Iudaic Mesianic care este o entitate religioasă ce nu se identifică însăşi cu aceste simboluri.

Misiunea

Art. 3. – (1) Obiectivele *Cultul Iudaic-Mesianic* sunt: a) Să coordoneze şi să acorde asistentă religioasă descendenţilor evreilor iudaici-mesianici a căror familii s-au dezintegrat după Cel de-al II-lea Război Mondial menţionaţi în capitolul 2 din cartea profeţiei Apocalipsa, şi identificaţi cu simbolul religios "Cheia lui David", pentru ai organiza, atât pe cei care doresc să se repatrieze în Israel cât şi pe cei care nu se repatriază, în mici asociaţii de cartier sau de sat care ne permite să ţinem "paşi de sabat" până la o "hală congregaţională" făcută ca o "sală polivalentă" cu bănci, ca în sălile din campus, atât în diaspora cât şi după repatriere în anumit oraş din Israel unde ne permite guvernul să construim.

b) Să coordoneze şi să acorde asistentă juridică asociaţiilor de evrei mesianici care au un număr minim de 20 până la 40 membri, şi care sunt membri şi în cult, şi care să se asocieze între entităţi la nivel de judeţ şi să aleagă câte un prim-vicepreşedinte în primele 11 districte formate din municipalităţi (sau comune) unde numeric credincioşii mesianici suntem mai mulţi, ca să formeze o alianţă mesianică sau o organizaţie religioasă locală ca parte integrantă din cultul care este independent faţă de stat conform legii. c) Să coordoneze şi să acorde asistentă religioasă şi juridică persoanelor anihilate din copii instituţionalizaţi care nu mai pot citi Noul Testament sau persoanelor iudaizate prin asociere familiară cu persoane din Iudaismul Rabinic[40] Timpuriu, numite în România „persoane de religie mozaică", care ar putea fi marginalizate sau ar putea fi apatrizate într-un cult religios care practică iudaism timpuriu ortodox sau hasidism, şi persoanelor care din alte motive doresc să practice această formă de iudaism târziu şi s-au abţinut până la vârsta aderării să fie membri într-un anumit cult independent de stat deoarece erau asociaţi cu persoane din Novy Israel care nu au observat că au altă etnie, ca să se organizeze într-un cult congruent în care atât evrei dar mai ales ne-evrei să aibă drepturi egale şi să poată avea poziţie de conducere. Aceştia au simbolul religios menţionat în capitolul 2 din cartea profeţiei Apocalipsa şi sunt identificaţi cu un "sfeşnic cu şase candele" şi mişcarea religioasă este numită „Mişcarea Iudaică Nazarineană". Cultul din acestă mişcare religioasă este numit "Cultul Iudaic Nazarinean" care se poată organiza independent faţă de stat pe teritoriul României când permite numărul minim de membri ne-evrei aderenţi[41], şi independent de mişcarea noastră etnică şi religioasă care vom funcţiona ca agenţie de emigrări pentru membri mişcării din Estul Europei care sunt identificaţi ca descendenţi din cele doisprezece triburi ale lui Israel.

[39]Care a devenit în forma gravată pe „Arcul lui Titus" din Roma împreună cu două spice de grâu conform ordonanţelor promulgate, stemă în Israel (în 1949), şi simbol protejat (în 1974).

[40] În funcţie de procentele karaiţilor la recensământ am putea renunţă la termenul "rabinic".

[41] Dacă nu se încalcă prevederile Codului Penal la fapta "Genocidul" art. 438. alin. (1) punct e) cu privire la transferul membrilor neevrei între două culte care practică aceiaşi formă de iudaism târziu, cât şi transfer din culte de religie creştină care fac parte din acelaşi grup etnic în cultul nostru în care toţi membri au origine evreiească.

(2) *Cultul Iudaic-Mesianic* organizează și coordonează recunoșterea rabinilor și preoților coheni în materie religioasă având îndatorirea și atribuțiile deosebite pentru calificarea lor.

(3) Membrii cultului au îndatoririle:

a) să se închine lui Dumnezeu, adică lui Elohim, în serviciile zilnice personale atât în particular cât și în public cât și colectiv printru convocarea într-un spațiu amenajat cu aranjament sinagogal.

b) să participe la „Midraș" sau Părtășie sau să discute cu ceilalți credincioși după citirea săptămânală a porțiunii „Parașah" din Tora lui Moise și Profeți sau Neviim și Scrieri sau Chetuvim în „Haftarah" și Scrierile ucenicilor lui Mesia numite „Brit Chadașah" în cadrul unui serviciu liturgic specific evreilor iudaici-mesianici.

c) să promoveze publicarea de manuscrise antice aramaice și ebraice digitalizate cu traducere în colaborare cu institute non-religioase, personalizate pentru împărțirile „Paraşah" săptămânale, separat de publicațiile altor instituții.

d) să învețe principiile morale ale Bibliei Ebraice dar și a poruncilor date poporului Israel cu privire la Legea Pământului, Timpurile Fixate de Dumnezeu, numit în limba ebraică Elohim, în săptămână, în anotimpul ploios și anotimpul secetos, precum posturi, sărbători, paznicuri sau festivale, dar și Legea Dietetică numită „Caşrut" pentru care se învață identificarea diferitelor alimente numite „cușer" desfăcute pe piață fie special pentru grupurile de evrei și musulmani ori fie pentru diferite diete sau perioade de „lament" ținute în Creștinism.

e) să promoveze cursuri de instruire lingvistice pentru menținerea relației cu membrii familiilor repatriate în Israel.

f) să promoveze cursuri de educație dietetică sau asistentă pentru pregătirea unor alimente „cușer" specifice sărbătorilor anuale care se țin acasă în familie.

g) să participe la căsătorii și dacă nu au făgăduințe speciale, naziriat, doliu, ș.a., la servicii de înmormântare.

h) să desfășoare acțiuni culturale menite să păstreze și să transmită valorile biblice și iudaice în cadrul cultului cât și izraeliților din afara cultului.

i) să stabilească dacă pot și unde intra în casă ne evrei sau să mănânce alimente atinse[42] de ne evrei.

j) să nu transmită în direct servicii și nici să nu partajeze înregistrări în format media altora care nu sunt membri în *cult*.

Art. 4. – (1) *Cultul Iudaic-Mesianic* are o formă de conducere și organizare aleasă în mod liber având în componență un președinte, 1-11 prim-vicepreședinți, un secretar general, și 1-11 prim-rabini sau preoți coheni șefi.

Raportul cu Uniunea Congregațiilor Mesianice-Evreiești Mondiale (UMJC)

Art. 5. – (1) *Cultul Iudaic-Mesianic* nu este parte total integrantă a Uniunea Congregațiilor Mesianice-Evreiești Mondiale (UMJC) și nici a Alianței Internaționale a Congregațiilor și Sinagogilor Mesianice (IAMCS), ș.a.

(2) Statutul independent al *Cultul Iudaic-Mesianic* nu este afectat dacă unele Alianțe sau Federații au o majoritate de membri care fac parte din cult și aceste entități devin membre prin rectificarea statutului organizatoric în cult și rămân membre în uniunii mondiale.

CAPITOLUL II

CREZUL IUDAISMNULUI TÂRZIU

Art. 6. – (1) *Cultul Iudaic-Mesianic* are același principii de credință definite în mișcarea noastră etnică din religia numită Iudaism Târziu pe care le regăsim și în Crezul Cultului Iudaic Mesianic.

CAPITOLUL III

RELAȚIA CU STATUL

Art. 7. – (1) *Cultul Iudaic-Mesianic* susține „Principiul libertății religioase" și „Principiul egalității cultelor" și astfel este un cult liber și autonom față de stat și se conduce după propriul statut.

Art. 8. – (1) *Cultul Iudaic-Mesianic* se poate afilia sau fuziona cu entități religioase de evrei iudaici-mesianici sau evreiești-mesianice sau iudaice-nazarinene de limba idiș, și limba maghiară, și limba germană, și limba ebraică, limba spaniolă, limba română, limba bulgară, ș.a., din România, din diasporă, și din Israel. (2) *Cultul Iudaic-Mesianic* nu se poate afilia sau fuziona cu entități religioase din Creștinism dacă acesta ar schimba poziția cultului în Iudaism Târziu și nici nu poate adăuga simboluri religioase specifice Creștinismului care ar putea conduce la situații de ură, sau riot, în Israel din partea celorlalte culte iudaice sau musulmane.

[42] https://www.israelnationalnews.com/Articles/Article.aspx/23297

Art. 9. – (1) Conform cu Manualul lui Moise care conține primele cinci cărți biblice, Dumnezeu a rânduit prin Moise și socrul lui ordinea în stat, și anume pe lângă leviți au fost constituite poliție, pompieri, armată, și străjeri sau jandarmi, judecători, legea carantinei, legea zeciuielii, ș.a., și această ordine arată că autoritățile statului au fost rânduite de Dumnezeu. (2) Totodată credem că statul poate să se pronunțe doar în probleme organizatorice dar nu poate să se pronunțe în aspecte legate de relația dintre om și Dumnezeu numit în limba ebraică Elohim.

Art 10. – (1) În cadrul serviciilor săptămânale și de sărbători membri folosesc o limbă semitică și o limbă locală în paralel conform articolului 8, alin 1, și serviciile zilnice personale fiecare le poate face în limba maternă. (2) *Cultul Iudaic-Mesianic* respectă constituția și celelalte legi ale statului. (3) Corespondența și contabilitatea cultului se efectuează în într-o limbă oficială a statului.

Art. 11. – (1) (a) Conform cu Manualul lui Moise, credincioșii evrei iudaici-mesianici respectă *ordinea timpurilor fixare* denumite „seder moadim", un set de zile și perioade numite „timpuri fixate" săptămânale, lunare, de sezon, de șapte ani, și de cincinal sau jubileu. Acestea le considerăm o umbră a evenimentelor trecute în Primul Secol e.n. și un set de zile și o oglindire a evenimentelor viitoare. Acestea sunt listate de exemplu în cartea Leviticul, capitolul 23, care începe cu definirea *săptămânii de lucru* în versetul 3; Apoi urmează ținerea zilei a șaptea[43] și apoi alte timpuri stabilite. În majoritatea țărilor lumii ne bucurăm de o săptămână redusă din vremea când Henry Ford a standardizat săptămâna de lucru de 5 zile fără a reduce plata salariaților, și în prezent acesta este 40 ore în Statele Unite ale Americii între Luni-Vineri și totodată în România conform art. 114 din Codul Muncii fiind permise maxim 40 de ore pe lună.

(b) Astfel conform cu Manualul lui Moise, credincioșii evrei iudaici-mesianici respectă săptămâna de lucru în cartea Leviticul, capitolul 23, versetul 3 și timpurile stabilite[44] pentru a veni înaintea lui Dumnezeu sau Elohim la care trebuie să ne prezentăm săptămânal, lunar, sezonal, în al VII-lea an, și în anul al cincizecilea, și patru posturi date prin profeți care fac parte din șapte posturi trecute oficial pe calendar.

(2) Ziua de odihnă săptămânală a fost descoperită poporului la Ieșirea din Egipt când după o lună a primit șase zile mană din ceruri cât fiecare să adune un coș de un „omer" și în ziua a șasea cât fiecare să adune două coșuri de un „omer" deoarece Dumnezeu numit în ebraică Elohim a creat cerurile și pământul în șase zile și în ziua a șaptea s-a odihnit de lucrarea sa creatoare, și concluzia este scrisă la Exodul sau Ieșirea capitolul 20 de la versetul 9 la 11.

(3) După prima poruncă dată în Egipt și anume să stabilim această lună ca „Roș Chodeșim" început lunilor" anului primul eveniment cade în zi a X-a lunii când trebuie adus în case câte un pui din căprine sau ovine și nu este necesar ca credincioșii să aibă zile libere până în săptămâna când începe festivalul sau praznicul de șapte zile numit Paști. Acesta este momentul când anual ne socotim membri familiei și alte persoane cu care ne asociem în vacanța de sărbătorile pascale. Din acest motiv această zi a fost mutată dintr-o zi lucrătoare în cea mai apropiată sâmbătă care este numită „Șabat HaGadol" sau „Sabat Măreț" când credincioșii iudaici mesianici citim pe lângă ce se citește în Iudaismul Timpuriu în plus o porțiune despre participarea lui Mesia în sinagogă în această sâmbătă, conform cadenței din Anul Patimilor, în care i-au fost unse picioarele cu un ulei foarte scump și continuăm să citim despre „Pilda Măslinului" și „Intrarea lui Mesia în Ierusalim" călare pe o măgăriță și pe măgărușul ei prin Poarta Estică împlinind cuvintele scrise printr-un profet, și alte porțiuni care arată din scrierile ucenicilor importante pentru evenimentele din săptămâna care urmează. Acestea sunt comemorate de Creștinismul Tradițional de obicei în Duminica care urmează și este numită Duminica Palmierilor, Ramurilor, Floriilor, de la o țară la alta.

(4) (a) Iudaismul Târziu celebrează noaptea de ajun a Ieșirii din Egipt denumită „Pesach" sau „Pasare" conform cu versetul 5 când comemorăm și sângele mielului care a scăpat Copii lui Israel, apoi celebrăm Praznicul Azime sau Festivalul Paști în care trebuie să nu aducem fermenți (iaurt, bere, borș, ș.a.) în hotarele noastre vreme de șapte zile.

(b) Tăierea mieilor de pași se practică la fel în Samaritism și în Iudaism respectând prevederile legii în țările în care permite legea cum sunt țările din Orient și Estul Europei și în alte țări se folosesc alte viețuitoare surogate care le putem tăia acasă cum este peștele cu solzi, obicei care îl au și familiile cu puțini membri care nu pot împlini porunca din cartea Exod capitolul 12 „să nu lase nimic din pui nemâncat până în zori", obicei care nu totdeauna se urmărește în Creștinism.
(c) În Iudaism avem obiceiul să aruncăm pesmetul când facem curățirea de *pâine dospită* numită „chameț" care poate rămâne accidental și se face un înlocuitor pentru făină din pași fărâmițate asemănător cu făina grișata numită „maţo" din care mai departe se fac papanași pentru supe, maţo ou, maţo boți, maţo brei – pași cu ou, maţo pița – pască cu brânză topită și sos[45] pentru a găti pe perioada interdicției de șapte zile poruncită de Elohim adică Dumnezeu.

---

[43] Hanna Rucks: *Das Phänomen „Messianische Juden". Jesusgläubige Juden in Geschichte und Gegenwart.* In: Ulrich Laepple (Hrsg.): *Messianische Juden – eine Provokation*. Vandenhoeck & Ruprecht, Göttingen 2016, ISBN 978-3-7887-3055-0, S. 17–20.

[44] *„Sărbători" (Holidays). Arhivat din original la 27 ianuarie 2008. Acces în 9 februarie 2008.*

[45] *Deutsch, Jonathan; Saks, Rachel D. (2008). Bucătărie Cultură Ebraico Americană. ABC-CLIO. pg. 98. ISBN 978-0313343209.*

(d) Mâncarea alimentelor simbolice iudaice în ajunul celor șapte zile ale acestui Festival Paști se face prin șase alimente care sunt puse pe o farfurie „meror” - „hrean”, „charoset” - colivă sau baton de mere cu nuci și scorțișoară și sirop roșu sau vin, „carpas” - verdețuri frunze crude sau rehidratate, „zeroah” - bucată din miel sau ied - sau pește; „beiţah” - ou fiert și flambat, „chazeret” - „salată amară”. În noaptea de ajun se mănâncă de fiecare ins trei bucăți de „meţot” - paști, adică pâini plate nedospite gen lipie prăjite prin presare la abur și păstrate pentru eveniment, și se toarnă de patru ori în cupa fiecăruia vin, și în cupa lui Ilie Profetul pe care scrie în ebraică Eliahu he Tişbi. La masă se pune și un pahar de apă în care se poate presăra sare naturală fără adaos de iod unde putem rehidrata frunzele de verdețuri și bătrânii pot muia bucata de pască. Apoi se binecuvântă fiecare aliment într-o ordine numită în ebraică „seder” și între acestea se citește povestea Ieșirii din Egipt din a doua carte a lui Moise și se citesc anumiți psalmi și la sfârșit se mănâncă masa pascală în familie. Cei instruiți sau rabinii pot face un îndrumar cu traducere într-o limbă locală numit „Hagadah” - „Narare”.
(e) Nazirilor care au o făgăduință specială și nu au voie să bea vin din rodul viței li se toarnă fie *vin de coacăze* sau alte fructe similare ori fie sirop. Însă în Iudaismul Târziu din cauza simbolismului paharului care reprezintă sângele lui Mesia, dacă vinul nu este tulbure și nu conține nistatină permite pentru această noapte unui nazir să se dezlege la un pahar din rodul viței care este simbolic o jertfă înlocuitoare pentru sângele lui Mesia, și anume la cupa a III-a. Dacă ține porunca din capitolul 12 al cărții Exodul sau Ieșirea să nu ieșim din gospodărie până în zori și dacă ține recomandarea din tractatul Nazir al Talmudului Babilonian să nu se îmbete și să vegheze să nu fie defilat. În acest caz nu se permite ca nazirul să se plimbe pe stradă să-i treacă timpul mai repede și nici ca să doarmă până în zori ci să rămână treaz până după un moment critic când luna asfințește și soarele răsare și poporul Israel era ieșit din Egipt.
(f) Tradiția poporului Israel s-a păstrat și în Creștinism unde evenimentul se ține cu pâine nedospită iar etiopienii și eritremii o numesc în gheeză „qâddus qurban” apoi Biserica Romano Catolică folosește plachete pentru comuniune numite „euharistie” și Creștinii Sfântului Toma au un obicei[46] de acest eveniment numit „juthante kannu kuthal” adică „iudeilor străpungere obicei” care arată că noi străpungem pâinea când o presăm pentru a elibera la prăjire un jet de abur fierbinte și străpungerile ei simbolizează patimile lui Mesia care a fost străpuns de locuitorii Ierusalimului pentru păcatele noastre așa cum spunea profetul Isaia.
(5) (a) Conform cu Manualul lui Moise, credincioșii evrei iudaici-mesianici țin „Omerul Prim Secerat” sau „Omer Reşeit Qeţer” despre care scrie în în cartea Leviticul, capitolul 23, versetul 10 și este numit „în zi de legănat-vouă tot omerul” adică „bî iom haneif-chem aet ha-omer” în versetul 12. Acest obicei diferă de tradiția rabinică medievală care doar legănau ca un cocteil cu ulei o măsură de boabe din acest omer, și anume că noi literar expandăm boabele de orz sau grâu curățate din spice și apoi ne dezlegăm la recolta fiecărui an așa cum scrie în versetul 14, vreme de șase ani atât cât permite Legea Pământului. (b) Credincioșii evrei iudaici mesianici au diferența față de evreii creștini și față de o parte din Iudaismul Rabinic în felul cum țin „Ziua Primelor Fructe” sau „Iom Bichurim”. Evrei creștini după Cel de-al II-lea Război Mondial, când mișcarea mesianică în Europa s-a dezintegrat, aveau obiceiul să ia conform „Bibliei Creștine” literar cum s-a tradus pentru alte neamuri un „snop de orz” sau „snop de grâu” pentru educația copiilor și să-l lege cu o funie și să-l prezinte congregației legănându-l ca pe Sulul lui Moise înainte de citirea poruncii fără a lua boabe din snop care erau tari ca ciontul și fără a gusta din rodul anului și fără a produce plăcut miros, tămâios și dulce.
(c) Porunca să ne dezlegăm la rodul anului a fost înlocuită în unele ramuri din Creștinătate cu „Ziua Învierii lui Mesia” când se face după sabat un sincretism la Mesia care este un „Prim Rod Înviat din Casă Moarte” așa cum îl numește rabinul Șaul, cunocut și ca Emisarul și în literatura greacă ca Pavel Apostolul, în Epistola către Romani capitolul 7 și versetul 4: Și astfel, „each-i” - frați-mi, idem voi mortuari Profetului Moise în Trupu-i de Mesia de veți fi altora acest de ridicat din „beit meite” - casă moarte, de tot spre noi redat „piera le Elaha” - fruct lui Dumnezeu” și un sincretism la Faptele Apostolilor capitolul 26 și versetul 23 unde se îmbină cele două învățături: De va pătimii Mesia și va fi „reşiaita de qaimta de men beit meite” – început de ridicați dintru casă moarte, unde cuvântul „reşeit” este cel din porunca dată prin Moise în Leviticul capitolul 23 și versetul 10 și versetul din epistolă continuă cu „ue de atid de ne carez nuohra le aema ue lî aemâne” - și de pregătit de va căra lumină poporului și populației, citat din evanghelia după Matei, capitolul 5 și versetul 14.
(d) Credincioșii din Iudaism Târziu au dezacord legat de cadența zilei de „Prim Omer Secerat” în calendarul ebraic cât și al „Festivalului Săptămânilor” cu evreii mesianici noi, care au mozaici în familii, și care țin în 16 Nisan sau Aviv această primă zi și ultima zi în 6 Silvan, anual în pofida faptului că ziua de 16 Aviv sau Nisan nu a fost dată în vreo poruncă să ținem orice eveniment. Astfel odată la doi ani acest eveniment cade identic cu porunca din cartea Leviticul capitolul 23 versetele 15 și 16 și când 16 Nisan sau Aviv cade în Sâmbătă acesta se mută pe calendar Duminica din cauza interdicției ca în sabat să muncim la câmp și să aprindem foc din a IV-a poruncă a Decalogului. Porunca prima dată este ținută după circumcizia bărbaților și împărțirea pământului așa cum scrie în profetul Iosua capitolul 5, versetul 11 în care scrie cum s-a ținut prima dată din rezerva țării: Și să mănânce „me abur ha areţ mi-mahoret he-Pesach” – din rezervă țării de-mâine Pasării: „meţot” – paști și expandate în ciont ziua acesta. Iudaismul Nazarinean arată că cheia înțelegerii poruncii este în Numeri capitolul 33 și versetul 3 scrie că „și să călătorească din Ramses în XV-a zi lunii întâi” unde apoi urmează expresia din poruncă „mi-mahoret he-Pesach” adică „din mâine de-Pasare” și încheie „să salte Copii lui Israel în mână câtă, în vedere a orice egipteni”.

[46] *Journal of Indo Judaic Studies (13): 57–71. 2013.*

Vedem că 40 de ani înainte ca Iosua să itereze porunca „în XV-a zi lunii întâi” cade „din mâine de-Pasare” și este corect deoarece Paștele sau „Pasarea” se ține în noaptea dintre 14 și 15 lunii Aviv sau Nisan. Consecința este că „din mâine de-Pasare” nu putem aduna un omer de cereale din câmp deoarece în acestă dată este interzisă munca fiind ziua festivă de deschidere a festivalului Paștilor, și fiind an de bucurie, dar se permitea să expandăm din rezerva țării. Apoi în Iosua capitolul 5 și versetul 12 arată că mana a încetat și acesta înceta sâmbăta și citim că „și a încetat mana din-mâine în mâncării din rezervă ...”, adică Duminica când puteau prăji necesarul zilei conform poruncii „din mâine de sabat”. Cadența aici este după sabatul săptămânal adică sâmbătă și care atunci a căzut în 16 Aviv sau Nisan, cum calculăm din aproape în aproape, când dacă nu era *an de bucurie* strămoșii noști ar fi putut secera un omer de orz, însă vedem din verset că „au mâncat din rezerva țării Canan în anul acesta”, adică până s-a semănat grâul și orzul la sfârșitul verii. Cu toate acestea cât și din cauza relațiilor de familie evreii iudaici mesianici nu putem face regulament pentru întreg Iudaismul Rabinic că expresia „din mâine de sabat” din porunca se referă la sabatul săptămânal și lăsăm la latitudinea fiecărui credincios să se asocieze liber și să calculeze omere în cele cinzeci de zile.
(6) (a) Iudaismul Târziu ținem „Festivalul Săptămânilor” conform porunci din Manual lui Moise cum este în cartea Leviticul și capitolul 23 și versetu 15: „ue sefer-tem la-chem” care însemnă „și calculându-ți ție” și „șapte sabate complete fie-ți” și acestea se începe din „Prim Omer Secerat”. (b) Iudaismul Târziu ținem porunca „Sefirat heOmer” și anume de „calculat omerul” a cărei împlinire este istorisită în cartea Rut care descrie procesul de secerare, care nu se face acasă în familie, și nici la Templu, și nici la sinagogă, ci afară în câmp așa cum se citește în ultima zi din Festivalul Săptămânilor în ziua de încheiere denumită pe scurt „Șavuot”.
(c) Iudaismul Târziu ținem a 33-a zi a adunării omerelor cu orz, în funcție de cum se coace și dacă porunca începerii recoltei se aplica „mehorot he șabat” adică „mâine din sabat” astfel ca cele șapte săptămâni să fie complete. Cadența în calendar poate diferi, de exemplu dacă prima zi este Duminica acestă zi cade într-o zi de Joi când în Israel se dezleagă tăierea mustății, unghiilor, și părului, interzise pe perioada seceratului împreună cu Postul.
Tradițional se citește istoric despre „Răscoala lui bar Colba” de exemplu din tratatul Yevamot 62b și se comemorează moartea rabinului bar Iochai (numit: Raşbi) din secolul II e.n. Porțiunea de citit întru acestă zi din Noul Testament este din Ioan 21:1-21:14.
(d) Iudaismul Târziu ținem a 40-a zi a săptămânilor „Mem beOmer” când facem uneori picnic și citim porțiunea din Faptele Apostolilor 2:1-2:21 și ne amintim că Mesia a fost luat dintre noi în ziua acesta și nu i s-a permis să-și facă locuința cu noi.
(7) Iudaismul Târziu ținem „Șavuot” care mai este denumit în cartea Leviticul capitolul 23 și versetul 17 „Bicurim Le Iâhuah” care se mai numește în cultura greacă „Ziua Cincizecimii” sau „Ziua Penticostei” când de obicei în ajunul celor două zile, în funcție de zilele lucrătoare în săptămână, pe lângă poțiunea obișnuită din Exodul capitolul 19 și Deuteronom 14:22-16:17 și din Numeri 28:26-31 și Ezechiel capitolul 1, cartea Rut, profetul Habacuc sau Avacum capitolul 3, și totodată mai citim Faptele Apostolilor 2:1-2:13 și Ioan 1:32-1:34. Apoi în zorii zilei de „Șavuot” urmărim porunca din Leviticul: „Din locuințele voastre scoateți pâine, veți legăna două, două zecimi făină vor fi dospite coapte: timpurii lui Iahveh”. Cele două pâini reprezintă pâine curată din Israel și aluatul neamurilor care face să crească mixajul și să se producă o pâine uriașă. Legat primul omer secerat și pâini se citește epistola către Romani capitolul 11 și versetul 16. Aceste pâini președinții fiecărui trib trebuie să le aducă pentru punere înainte. În acestă zi copii iudaicilor sunt învățați de părinti cum se fac pâini. După această sărbătoare sunt două posturi de vară din cele patru poruncite prin profeți Casei Iuda care uneori se suprapun peste posturile de vară din Creștinism Tradițional.
(8) (a) Iudaismul Târziu ținem „Iom Teruah” sau „Iom Teruah HeŞofar” care se traduce „Zi Răsuflare de Șofar”, în ajun de *Început Anului Agricol* denumit „Roș haŞanah” conform cu Deuteronom capitolul 11 și versetul 12, și se cadența se ține conform cu Leviticul capitolul 23 și versetul 24, în ultima zi a lunii caldeene „Elul”. Credincioșii evrei iudaici-mesianici analizează în timpul citirii Apocalipsa capitolul 1 cu versetul 7 și versetul 10, și anume versetul care a dus prin analizarea profunzimi semnificației lui la canonizarea Duminicii ca zi de odihnă la Conciliul de la Laodicea în Creștinism exceptând creștinii etiopieni care încă țin ambele zile ignorând conciliile. Evreii iudaici mesianici credem că din punct de vedere profetic Ziua Răsuflării Șofarului se împlinesc cuvintele profetului din Zaharia capitolul 12 și versetul 10, și din Apocalipsa capitolul 1 cu versetul 7, și versetul 10, și epistola către Tesaloniceni capitolul 4 cu 13-18, și versete care arată că în primele IV secole din exista o separare între Iudaismul Târziu și în Creștinism în felul cum țineau zilele. Porunca lui Dumnezeu din care reiese și denumirea evenimentului din calendar este în cartea Numeri, capitolul 29: «Și luna a VII-a, în una lunii *Convocare Sfântă* să fie vouă; Orice lucrare obedientă nu veți face; Vouă: *Zi Răsuflării* să fie vouă!”.
(b) Mâncarea alimentelor simbolice iudaice în cele două zile ale începutului de an „Roș haŞanah” se face prin șase roade care sunt puse pe o farfurie împreună cu *cap de pește* și păhărel sau fagure cu *miere*. În cartea Numeri capitolul 13 versetele 20 la 27 citim căci la cincizeci de zile după „Șavuot” au fost prezentate poporului fructele din țară și se încheie cu „Am intrat în țara în care ne-ai emis și cu adevărat în acesta curge lapte și miere”. Alimentele din farfuria tradițională reprezintă pe triburile lui Israel și sunt prezentate în tratatul Keritot 6a din Talmudul Babilonian.

Credincioşii evrei iudaici-mesianici pun în timpul binecuvântării fiecăruia de exemplu pe o frunză de salată bucăţi din fructe pregătite dinainte, crude răzuite sau călite, şi prezentate pe o farfurie: „tefoc" - măr sau gutui, „rimon" - seminţe de rodie, „qare" - cucurbitacee (sau dovleac), „seleqe" - sfeclă, „carti" - praz, „ruvia" - morcov, „tamarot" - curmale, şi „roş daghim" - cap peşte, şi uneori are în centru miere. Se pun pahare pentru miere şi vin separate pe mese şi un colac tradiţional rotund împletit. Se ascultă răsunetul cornului de berbec denumit şofar care are trei sunete diferite „tekiah" - sunet lung de convocare, „şevarim" - trei sunete întrerupte de marş, „teruah" - 9 sunete scurte de luptă, menţionat în cartea Numeri capitolul 10 şi versetele 3, 5, 9 şi „tekiah ghedolah" sunet foarte lung din Exodul capitolul 19 şi versetul 16, 19, şi tekiah ghedolah cu 3 răsunete întrerupte şi 9 scurte ca în chemarea pentru marş. La sfârşitul mesei pascale se fac urări care uneori sunt pregătite dinainte de un grup de bărbaţi în care la sfârşit este menţionat Ierusalimul şi fortăreaţa marelui împărat reconstruită.

(c) Se deosebesc două poziţii între Iudaismul Târziu şi Iudaismul Rabinic Timpuriu, şi Iudaismul Karait, şi Samaritanism. Poziţia noastră este că în orice zi a anului putem să ne pregătim hrana, care include ziua de odihnă săptămânală dacă avem foc deschis din seara pregătirii acestei zile, dar de ziua ispăşirilor când orice suflet trebuie să se smerească prin abstinentă la mâncare şi lichide nu se permite nici să pregătim hrana motiv pentru care ziua se prelungeşte o oră după sfinţit până la dezlegare la post. Karaiţii permit pregătirea hranei în această zi numită „Iom Teruah" pe care o celebrează doar pentru simplu motiv că scrie să facă aşa în cărţile profetului Moise.

(d) Credincioşii Iudaici Mesianici consideră că Răsuflarea Şofarului reprezintă începutul împărăţiei cerurilor când are loc învierea din moarte a celor care apoi după zece zile îmbracă în haine albe şi se întâlnesc cu neamurile rămase la Ierusalim când lumina lunii se întregeşte.

Aceste evenimente se numesc Marile Sărbători de Toamnă şi primele zece zile se numesc „Iamim Noraim" sau „zilnici reverenzi" în vremea acestor zile cade doar o sâmbătă denumită „Sabat Şuvah" sau „sâmbăta întoarcerii" după expresia din profetul Osea şi capitolul 14 şi evenimentul este relatat de evanghelist în Matei capitolul 24 care arată în versetul 20 că alergarea locuitorilor Iudeii este iarna sau în zi de sabat. Unii iudaici au obiceiul să arunce bucăţele de pâine dospită ori pietricele într-o apă unde sunt peşti, care reprezintă, separarea de păcat.

(9) (a) Iudaismul Târziu ţinem „Iom heChipurim" totodată numit „Iom Chippur", o zi care se ţine conform cu Leviticul capitolul 23 şi versetul 27: „Doar în X lunii a VII-a această Zi de Ispăşiţi este! Convocare-Sfântă să fie vouă [...]" şi versetul 32 încheie cu: „Sabat odihnei este vouă şi smeriţi tot suflet vostru în IX lunii în ajun–de-ajun până-n ajun veţi odihni sabat vostru." Pentru că consumul de alimente şi lichide este interzis această zi se prelungeşte până la 25 de ore şi după 24 de ore se poate pregăti dezlegarea postului. În această zi este interzis a mânca şi bea, a purta veşminte de piele sau imitaţie, a schimba hainele, a fi defilat sexual, a folosi parfum sau ruj.

(b) Modelarea liturghiei iudaicilor mesianici o facem după modelul Iudaismului Rabinic cu Serviciul Cal Nidre în ajun, şi un serviciu al porţilor bazat pe Psalmul 118, şi citirea unor porţiuni biblice specifice pentru ajun, Şakharit în dimineaţă, şi Minkha după masă spre seara. Modelarea sărbătorii sabatarienilor şi penticostalilor de ziua a VII-a numiţi şi creştini sionişti se face fără modelul liturgic dintr-un Sidur de sabat îmbinând elemente din modelul evreiesc cu elemente din Noul Testament.

(c) În Iudaism Mesianic medităm asupra păcatului care l-a permis Elohim sau Dumnezeu de la întemeierea lumii şi la Mesia ca un miel de Paşte când a trebuit să se facă păcat pentru noi. Credincioşii din Iudaism medităm asupra celor doi ţapi, cel ispăşitor cu sângele căruia se unge Chivotul Legământului şi cel alungat în pustie cu funia cărămizie albită numit Aţaţel[47]. Credincioşii din Iudaism Târziu medităm fie la Mesia ca Mare Preot ori fie la Ioan Botezătorul şi la rolul lor în ridicarea păcatului lumii. Greşelile fiind mărturisite, păcatul este ridicat, iertarea este dobândită, şi calea spre următorul eveniment este eliberată.

(10) (a) Iudaismul Târziu celebrează noaptea de ajun a Festivalui Colibi denumit în Moise „Chag Sucot" sau „Corturi" conform cu cartea Leviticul şi versetul 34 când comemorăm cei 40 de ani în care străbunii noştri au locuit în colibe[48] şi corturi în sălbăticie: Cuvântă la Copii lui Israel, lor spune: „În XV-a zi lunii a VII-a, acest Festival Colibele [Chag ha·Sucot], şapte zile lui IAHVEH". Credincioşii evrei iudaici-mesianici ţin un ritual bazat pe porunca din cartea Leviticul capitolul 23 şi versetul 40 care înşiruie „Arbat haMinim" sau „Cei Patru Specimeni" care includ un buchet cu rămurele din trei pomi: două ramuri de „avarot" sau salcie roşie de râu, trei din „mirtus comunis" şi o ramură de „tamar" sau finic în centru care le dă denumirea de „lulav" buchetului pe care îl leagănă spunând o binecuvântare supra fructului pomului şi una din Psalmul 118. Fiind un praznic de recunoştinţă pentru roadele de vară-toamnă coliba se împodobeşte în interior cu roade cum sunt dovlecii, crenguţe cu merişoare, crenguţe cu păstaie, crenguţe din aluniş, şi pe acoperiş se pune mlădiţe fie din „Cei Patru Specimeni" ori fie un grilaj sau reţea împletită din bambus sau trestie care nu lasă ploile târzii şi reci să ude uneltele din colibă, unul din scopurile statului în colibă fiind urmărirea schimbării de sezon secetos în sezon ploios. După moartea suveranului David fiul său regele Solomon a dedicat Primul Templu din Ierusalim de acest festival aşa cum scrie în prima carte de împăraţilor capitolul 8 şi de aceea a devenit model pentru Festivalul Luminilor numit „Chag heAuor" şi „Festival Dedicării" numit „Chag Chanucah" şi a fost primul festival care s-a ţinut după întoarcerea din exilul Babilonian aşa cum scrie cărturarul Ezra în capitolul 3.

[47] În Yoma 39 scrie că 40 de ani în vremea Marelui Preot Şimon HaŢediq ştreangul legat de coarnele ţapului uneori devenea alb şi uneori nu.

[48] Gabrielle A. Berlinger (2008) Interpretarea Ritualului: De „sucah" ca Arhitectură Ebraică Vermiculară. M.A. Teze, Departamentul Folclorului şi Etnomuzicologiei, Universitatea Indiana Bloomington.

(b) Karaiţii dispută dacă interpretarea la „etrog” a Iudaismului Rabinic ca „citronelă” este corectă sau „pomul fructului frumos” care nu neapărat trebuie să fie o citrică din Biblia Sinodală și Septuaginta este mai corectă.
(c) În Iudaismul Rabinic în general și în Iudaismul Târziu se citește în prima zi a festivalului din profetul Zaharia capitolul 14 în care se arată că cei care rămân dintre țările care trimit trupe la Ierusalim în împărăția viitoare fac anual peregrinaj la acest festival sau praznic. În această zi orice lucrare obedientă este interzisă.
(d) Credincioșii iudaici-mesianici consideră că ajunul acestei perioade de festival este un moment în care băieții pot învăța de la un tutore cum să construiască o colibă și cel mai mare dintre băieți să retrăiască la o altă vârstă acest moment când putea fi instruit direct de un tată când familia sau comunitatea îi permite să-și construiască singur o colibă sau îi poate instrui pe frații săi mai mici. În ajun de festival se recită binecuvântările de schimbare pentru sezon.
(e) În perioada Celui de-al Doilea Templu se relatează în evanghelia lui Ioan capitolul 7 căci Mesia se plânge, fraților săi care îl invită din Galileea să urce cu ei la Templu în Iudeea, că nici odată nu se face vreme pentru el însuși dar pentru ei totdeauna este vreme iar apoi nu se urcă în public cum au dorit ei ci rămâne ascuns până la jumătatea festivalului când s-a urcat în Templu și preda. Din acest motiv credincioșii iudaici mesianici urmărim în familie începutul festivalului și apoi continuăm să mâncăm o masă seara în colibă.
(f) Iudaismul Târziu celebrează ziua de împărţire a Festivalui Colibi denumit „Osanah Rabah” sau „Ectenie Mare” sau „Osanală Mare” și se menționează tradiția zilei în tratatul Sucah din Mișnah capitolul 4 și versetele 9 și 10 și tradiția din primul secol totodată este menționată în Ioan capitolul 7 cu versetele 37 și 38. Astfel evreii iudaici mesianici citim capitolele 6 și 7 sau le pregătim spre citire până în ziua a VI-a a festivalului Colibi urmând ca apoi să se citească capitolul 8 și 9.
Denumirea evenimentului o găsim în capitolul 7 care arată o tensiune care o aveau iudeii asupra lui Mesia și continuă să arate în versetul 2 că era ajunul acestui festival: „și aproape este Sărbătoare Colibele de iudei. Despre ritualul acesta scrie profetul Isaia în capitolul 12 și versetul 3: „și scoate ape în râsete din izvorât de mântuire”, ultimul cuvânt fiind în limba ebraică „heIeșuah”. Apoi se compară Ioan capitolul 7 și versetul 37 cu profetul Isaia capitolul 55 și versetul 1 și capitolul 44 și versetul 3 cu Ioan capitolul 7 și versetul 38: „oricine din de-crezând în Mine precum spunea scriere: vale de apă vie va curge din burtă-i” – unde expresia „de maia chae“ adică „de apă vie“ ne amintește porţiunea din prima zi a festivalui când am citit „meim-cheiem“ adică „ape-trăiţi“. Pe cum se apropie sfârșitul festivalului ajungem să citim capitolul 9 din Ioan care schimbă semnificaţia de la festival al reconoștinţei pentru recoltele anului sau pentru anii de odină a pământului pentru ultimii ani la semnificaţia de festival al dedicării şi luminii care a primito în vremea regelui Solomon. De această zi se fac șapte circuite de credinioși care ţin buchetul celor șapte specii recitând Psalmul 118 cu versetul 25.
(11) Iudaismul Târziu ținem „Șemini Aţeret” care se înțelege „Opt Întâlnire”, o zi care se ține conform cu Leviticul capitolul 23 și versetul 36. În această zi orice lucrare obedientă este interzisă și conform cu Numeri capitolul 29 și versetul 35 se face o adunare festivă de încheiere a Marilor Sărbători de Toamnă.
(12) (a) Iudaismul Târziu ținem unele „sărbători sanhedrinice” cu ocazia cărora în perioada Celui de-al doilea Templu se citeau unele suluri realizate ca poveștile pentru copii numite „meghilot” dintre care a fost canonizat Meghilat Eșter ca Cartea Esterei.
(b) Prima „în douăzeci și cinci de zile ale lunii lui Chislev sărbătoarea sfinţirii templului” cade conform cu cartea a Doua a Macabeilor, capitolul 1 și verset 18[49] numită și „Chag heAuor” adică „Festival Luminii” sau „Chag Chanucah” adică „Praznic Dedicare” pentru care s-au scris mai multe suluri meghilah dintre care s-a păstrat și în prezent s-a digitalizat Meghilat Antiochus. Evenimentul care a fost iterat în urma răscoalei fraților Macabei dintre 167-164 î.e.n. a fost descris în tratatul Șevat capitolul 2 unde scrie că ține 8 zile, dar așa cum știm pentru o rezervă de o zi era ceva miraculos, și postul este interzis fiind aproape de Asara sau X în Tevet și ultima zi de încheiere a festivalului cade în II Tevet. Din ajun începutului lunii Tevet ținem dedicare și se face bat-mițvah și bar-mițvah și credincioșii iudaici mesianici organizăm boteze, se reînnoiesc consacrări, fiind ultima zi când seara se luminează sfeșnicul numit Hanuchie. Începutul lunii Tevet este în prima zi din zece zile de strâmtorare până la ziua de post în care a fost asediat Ierusalimul o perioadă de 42 luni sau 3 ani și jumătate comparată în profeți cu jumătate din șapte ani care au loc la sfârșitul unui sistem politic independent față de marile puteri sau imperii ale vremii. Întreg festivalul luminii durează din seara zilei de 24 a lunii Chislev până în seara zilei de 2 Tevet, având cadență diferită în fiecare an și distantă egală în zile față de Paști.
(c) Iudaismul Târziu ținem „Festivalul Purim” sau „Praznicul Sorți” care cade la mijlocul ultimei luni înainte de Paști din vremea când Haman, sau Aman agaghitul a tras la sorți această zi în care oricine putea omorî un evreu și apoi regina Estera a Persiei și unchiul ei Mardohei au inițiat „legea autoapărării” în toate teritoriile imperiului. Cu ocazia acestor două zile festive din centrul lunii Adar, sau în ani bisecți Adar-Bet, se citește sulul „Meghilat Eșter” sau se organizează teatru evreiesc medieval sau bal mascat și unii pleacă în Ierusalim unde se face parară.

[49] 2 Macabei, cap. 1: http://www.bibliaortodoxa.ro/carte.php?id=50

(d) În Iudaismul Târziu avem inițiativa să restaurăm un festival numit „Chag Ieşua” a cărui contextul istoric este arătat în primele două capitole din a Treia Epistolă a fraților Macabei și decizia să fie iterat în 12-18 a lunii Elul este în capitolele 6 și 7. Inițiativa aparține credincioșilor iudaici nazarineni[50]. Festivalul comemorează eliberarea Sfintei Sfintelor de regele Ptolemeu IV care a venit cu un alai de birje cu țiitoare din Egipt și după ce a intrat abuziv în cea mai sfântă cameră a Templului din Ierusalim la rugăciunea Marelui Preot a fost izbit afară cu un câmp de forță probabil de un arhanghel. În poruncile lui Dumnezeu se permitea doar Marelui Preot să intre în Sfânta Sfintelor odată pe an. Cadența acestui festival cade în „Chodeş heŞuva” adică „Luna Căinței” care începe în ajun cu Postul lui Moise și este important să ne menținem o atitudine de reverența pe parcursul lunii motiv pentru care disputăm ținerea festivalului.
(13) (a) În Iudaismul Târziu ținem: „Postul lunii a patra, numit și „Țom Tamuz”, și postul lunii a cincea, numit și „Tișa bAv”, și postul lunii a șaptea, numit și: „Țom Ghedaliyahu”, și postul lunii a zecea, numit și: „Asarah bTevet” care au fost date pentru Casa Iuda din cauza Exilului Babilonian a conducătorilor Ierusalimului și reiterate ultima dată împreună prin Zaharia Profetul și anume în capitolul 8 și versetul 19.
(b) Credincioșii evrei iudaici mesianici ținem „Asarah bTevet” sau „Zece în Tevet” care cade uneori în luna Ianuarie și Decembrie ale aceluiași an în Calendarul Gregorian, și comemorează începutul asediului Ierusalimului de 42 luni ale armatelor babiloniene din anul 588 î.e.n., și oficial în Israel ține din aurora zorilor până la beznă. Se mai comemorează în ziua acesta alegerea reginei Estera de Ahașveroș din anul 479 î.e.n.
(c) Credincioșii evrei iudaici mesianici țin „Țom Tamuz” sau „Șivah Asar bTamuz” adică „Șaptesprezece în Tamuz” care comemorează spargerea zidului la încheierea celor 42 de săptămâni de asediu al Ierusalimului și începe Cele Trei săptămâni de Travaliu numite „Bein haMeţarim”.
Cele trei săptămâni de travaliu se încheie cu distrugerea Primului Templu din Ierusalim și distrugerea Celui de-al Doilea Templu din Ierusalim după 655 de ani, Expulzarea Evreilor din Spania din 1492, Izbucnirea Primului Război Mondial în 1914. Oficial în Israel ține din zori de la prima lumină până în beznă. Evenimente similare în cele trei săptămâni de travaliu sunt închinarea la Vițelul de Aur și Arderea Cărții Torah de Apostomus.
(d) Credincioșii evrei iudaici mesianici țin „Tișa bAv” sau „Nouă Av” care este un post mai mare de 24 ore, abstinența la mâncare și băutură fiind de la asfințitul zilei de 9 a lunii Av până la beznă în ziua de 10 Av care încheie cele trei săptămâni de travaliu.
(e) Credincioșii evrei iudaici mesianici țin „Țom Ghedaliyahu” sau „Post lui Ghedalia” care comemorează asasinarea dreptului guvernator al Ierusalimului în a III-a zi lunii Tișrei din zori la asfințit.
(14) În Iudaism și Creștinism se urmărește în mod liber Postul Esterei de diferite persoane care au probleme nerezolvate sau situații similare cu regina Persiei, însă în Iudaism avem reglementat acest post înainte de Festivalul Purim. Durata postului este menționată în cartea Estera capitolul 4 și versetul 16 și a fost mutat înainte de Purim după întoarcerea în Ierusalim dar nu puteam spune că a avut continuitate în istorie. În anii bisecți postul se observă oficial în Adar-Bet și dacă 13 Adar cade sâmbăta se ține Joi, înainte cu trei zile. Se consideră că data de 13 Adar era urmărită de războinici care mergeau la luptă care posteau pentru să opțină favoarea Divină însă din vremea regelui David acest obicei nu se mai ținea.
Art. 12. – (1) *Cultul Iudaic-Mesianic* se situează pe poziția de necombatantă în cadrul serviciului militar în afara statului Israel deoarece porunca a VI-a „nu ucide” interzice omorârea oamenilor pentru beneficii materiale cum sunt trupele de soldați profesioniști și mercenari și deoarece credincioșii iudaici mesianici din diasporă ne putem afla în poziție de combatanți în două state diferite care intră în conflict și au în trupe etnici evrei. Se dispută de membri cultului poziția de combatanți pe timp de pace pentru rezolvarea unor probleme de siguranță și securitate.
Art. 13. – (1) *Cultul Iudaic-Mesianic* este împotriva obstrucționării autorității religiei în stat și din acest motiv interzice membrilor folosirea colorantului „murex” care este cerneală extrasă dintr-o specie de melci pentru îmbrăcăminte religioasă mai ales că uneori pot conține lichid din ouăle melcilor pe care nu le depun până sunt recoltați și care dau un miros urât colorantului. Totodată credincioșii trebuie să se abțină să sărute steagul lui Israel în timpul serviciului religios săptămânal și de sărbători dacă este materialul este colorat cu „murex” și nu cu colorant sintetic sau alt colorant.
(2) *Cultul Iudaic-Mesianic* este împotriva obstrucționării autorității religiei în stat și din acest motiv interzice folosirea unor console de securizare cu programe de augment care să producă probleme de integritate sexuală membrilor cultului sau să hărțuiască sexual membri cultului.
Art 14.– (1) *Cultul Iudaic-Mesianic* potrivit cu Crezul Cultului Iudaic Mesianic menționat în art. 6 alin. (1) din prezentul statut și anume în capitolul (6) Poziția Cultului Iudaic Mesianic față de “Abstinență” și “Circumcizie” și în capitolul (9) Poziția Cultului Iudaic Mesianic față Donații de Organe și Sânge și în capitolul (10) Poziția Cultului Iudaic Mesianic față de Suflet și datorită tentativei altor culte religioase din Iudaism sau Creștinism interzice să fie anihilați membri Mișcării Iudaice Mesianice de etnie ebraică conform Codului Penal art. 438 alin. (1) prin distrugere în întregime sau în parte, sau prin ucidea de membri conform punctului (a), sau prin vătămarea integrității fizice sau mintale a unor membri ai cultului conform punctului (b), sau prin supunerea unor membri ai mișcării etnice religioase la condiții de existentă inumană de natură să ducă la distrugerea fizică totală sau parțială a mișcării religioase fie în țară sau după emigrare în Israel conform punctului (c) cât timp își mențin cetățenia română, sau prin impunerea de măsuri vizând împiedicarea nașterilor sau modificarea etniei copiilor prin transplant de glande genitale, și organe nereproductive care produc celule și globule care determină codul genetic, din membri altui grup etnic conform punctelor (d) și (e).

[50] https://torahdrivenlife.org/the-calendar-and-appointed-times/chag-yeshua-the-feast-of-deliverance/

(2) Dacă situația de anihilare prevăzută în alin. (1) este continuată cât și mișcarea etnică și religioasă încă este considerată o minoritate națională *Cultul Iudaic-Mesianic* interzice membrilor cultului să intre într-un sistem de donații organe sau de recondiționare de organe provenite chiar de la persoane declarate decedate printr-un certificat de deces chiar dacă persoanele au aceiași etnie sau fac parte din familia celui decedat și persoanele care acceptă să recondiționeze organe primesc o scrisoare de excomunicare în format tipărit și încetează să fie considerate membri în poporul sfânt al lui Dumnezeu.

(3) *Cultul Iudaic-Mesianic* interzice membrilor cultului să doneze sau să primească sânge cu excepția membrilor din familia celui vătămat care au grupă sanguină compatibilă dar și culoarea ochilor și dacă este posibil a părului identică cu persoana căruia îi donează și dacă această prevedere este nerespectată de cadre medicale sau asistenți medicali familia sau reprezentatul legal al cultului va cere organelor de cercetare penală să facă cercetări și familia să fie despăgubită dacă fizionomia sau codul genetic al persoanei este modificată.

(4) *Cultul Iudaic-Mesianic* interzice persoanelor de altă etnie să obțină organe de la membri Mișcării Iudaice Mesianice și într-o situație similară cu cea de la alin (1) pentru a trece anumite teste genetice la clinici din țară sau Israel cu scopul ca să opțină actele de cetățenie sau ca să opțină anumită poziție socială sau de servici mai bună în diaspora sau în Israel.

CAPITOLUL IV

ADERENȚA LA CULT

Art. 15. – (1) Calitatea de membru în *Cultul Iudaic-Mesianic* se face individual de persoane care sunt de etnie ebraică și nu au făcut parte dintr-un alt cult religios, sau care nu fac parte la data asocierii și membri numesc evrei iudaici-mesianici. (2) Persoanele ne-evrei de diferite etnii care devin prin asociere la nivel organizatoric membri în cult au denumirea fie apostolici-mesianici ori fie în mod specific este înlocuit cuvântul „apostolici” cu numele etniei. (3) Dacă o persoană semnează o cerere de aderență și prezintă o copie după cartea de identitate și celelalte culte consultate nu confirmă că persoana este deja membră de cult persoana trebuie să citească acest statut de organizare și funcționare și să fie de acord cu Crezul Cultului Iudaic Mesianic menționat în art. 6 alin. (1) înainte ca persoana să fie trecută în evidențele de cult.

Art. 16. – (1) Fiecare membru al cultului poate fi membru într-o asociație, federație, sau alianță, împreună cu membri din alte culte sau poate să se constituie separat sau să adere la cult conform cu art. 5 alin. (2) dacă unele alianța sau federația sau asociația are o majoritate de membri care deja face parte din cult. (2) Dacă anumite entități tip asociație, federație, sau alianță, devin membre ca unități ale cultului sau entități care se autofinanțează, și împlinesc cerința de 50+1 membri, trebuie să rectifice statutul de constituire astfel încât să fie compatibil și atașabil la sfârșitul statutului de organizare al cultului și să adopte Crezul Cultului Iudaic Mesianic menționat în art. 6 alin. (1) cu care sunt de acord de la început acești 50+1 membri care au propus deja unele eventuale rectificări în crez până la data aderării entității.

Art. 17. – (1) Dacă cineva a dobândit deja calitatea de membru într-un alt cult religios din Iudaism, Samaritism, Karaism, sau într-o denominație din Creștinism și dorește să dobândească calitatea de membru în *Cultul Iudaic-Mesianic* dacă persoana insistă este considerată „dizident” până la completarea a unei „Cerere de Dezasociere Cult” și scoaterea din evidentă a statutului de membru din celălalt cult religios conform cu Legea nr. 489/2006 art. 1 și art. 2.

(2) Dacă cineva a dobândit deja calitatea de membru într-un alt cult religios conform alin. (1) și nu este membru decât într-un singur cult religios poate să se transfere conform cu art. 15, alin. (1) după ce se asigură că va fi acceptat de cult.

Art. 18. – (1) Dacă o persoană care este membră într-un cult religios, poate face o „cerere de transfer” acceptată de cult, pe motivul că *Iudaismul-Mesianic* nu a fost reprezentat printr-un cult religios când a devenit membru în respectivul cult, unde să declare că se află „într-un singur cult religios în evidență” însuși și dacă este cazul pentru alți membri ai familiei se trec într-un tabel care să aibă pe o coloană „relația de rudenie” cu persoana care aderă și pe o altă coloană aderența fiecăruia la anumit „cult sau mișcare religioasă”, și pe alta „etnia”. (2) Dacă un reprezentant de cult dorește să devină membru în *Cultul Iudaic-Mesianic* din motive profesionale trebuie să se adreseze cu o cerere din partea cultului sau instituției care solicită transferul temporar al unui membru.

(3) Copii care au carte de identitate și membri nebotezați și persoanele care participă ca membri deoarece fac parte din familiile corpului credincioșilor botezați pot participa la citirea săptămânală și la diferite cursuri care le organizează cultul până la organizarea unui eveniment cum este la Chanucah când se fac consacrări, bat-miţvah și bar-miţvah de către familiile în care s-a perpetuat acest obicei local cât și până credincioșii iudaici mesianici organizăm boteze fie în diaspora ori fie la râul Iordan sau un alt râu de preferat în vacanța de vară.

Art. 19. – (1) Părinții sau tutorii au dreptul exclusiv de a opta pentru educația religioasă a copiilor minori, conform propriilor convingeri. Așa cum scrie în Legea nr. 489/2006, art. 3, alin. (1);

(2) Religia copilului care a împlinit vârsta de 14 ani nu poate fi schimbată fără consimțământul acestuia; copilul care a împlinit vârsta de 16 ani are dreptul să-și aleagă singur religia. Așa cum scrie în Legea nr. 489/2006, art. 3, alin. (2);

CAPITOLUL V

ÎNDATORIILE MEBRILOR ORGANIZATORI

Art. 20. – (1) Liderii *Cultului Iudaic-Mesianic* organizează și coordonează recunoșterea rabinilor și preoților coheni în materie religioasă având îndatorirea și atribuțiile deosebite pentru calificarea lor.

(2) Liderii cultului au îndatoririle: a) să se închine lui Dumnezeu, adică lui Elohim, în serviciile zilnice personale atât în particular cât și în public cât și colectiv printru convocarea într-un spațiu amenajat cu aranjament sinagogal. b) să reprezinte membri cultului în justiție sau față de terți, pentru probleme ale cultului, președintele sau secretarul general poate delega această atribuție unui alt membru al cultului care practică avocatură pentru asigurarea apărării conform art. 356 alin. (1) - (4) din Codul de Procedură Penală.

Președintele

Art. 21. – (1) Președintele reprezintă cultul în relațiile cu autoritățile statului. (2) Președintele organizează și conduce activitatea cultului și în lipsa președintelui activitatea și organizarea cultului o face Secretarul General.

Vicepreședinții

Art. 22. – (1) Vicepreședintele îndeplinește atribuțiile hotărâte de adunarea generală a cultului sau de liderii din conducerea acestuia. Vicepreședintele poate coordona un anumit birou local sau un departament înființat în cadrul cultului care funcționează cu personalitate juridică. Vicepreședinții sunt aleși de membri dintr-o municipalitate locală sau o asociație religioasă dintr-o comună sau cartier de oraș.

(2) Prim-vicepreședintele ține locul președintelui și conduce departamentul juridic pentru un district care se află sub o curte de apel sau o judecătorie. Prim-vicepreședintele este ales sau este propus dintre membri locali. Prim-vicepreședintele gestionează o parte a portofoliului de membri ai cultului care cer asistență; Întocmește și direcționează dosare de litigii ale membrilor; Întocmește și actualizează proceduri de lucru și alte proceduri interne cu impact juridic în districtul lui; Avizează, din punct de vedere juridic, dispozițiile conducerii cultului, contractele și alte acte juridice, programele la care asociațiile cultului iau parte, gestionează documente cu caracter juridic; Oferă consultanță juridică, avizează și întocmește documente în domeniul insolvenței și a dreptului comercial; Menține relația cu instituțiile statului (autoritățile fiscale, autorități locale, organe jurisdicționale, OCPI, etc.) și colaboratorii filialei locale a cultului din district; Întocmește în numele cultului rapoarte, adrese, cereri, reclamații, plângeri, notificări, contestații, cereri de chemare în judecată, concilieri, etc. Oferă consultantă și susținere în toate problemele de natura juridică cu care se confruntă membrul cultului și se implică în toate etapele acestui proces.

Secretarul General

Art. 23. – (1) Secretarul este un director economic care reprezintă filiala locală a cultului în problemele economice și de evidență care poate lua locul prim-vicepreședintelui în lipsa acestuia, dacă este în vacantă, deplasare sau delegat în altă țară, ș.a. unde îl poate consulta.

(2) Secretarul General este un director economic general care reprezintă cultul în problemele economice și de evidență care poate lua locul președintelui în lipsa acestuia, dacă este în vacantă, deplasare sau delegat în altă țară, ș.a. unde îl poate consulta. Secretarul General răspunde transmiterii la termen a corespondenței și a actelor către Secretariatul de Stat pentru Culte, și alte culte religioase. Secretarul General răspunde de comunicarea la termen a scrisorilor adresate prin comunitate de către unitățile de cult.

(3) Secretarul General întocmește procesele-verbale ale adunării generale și ale ședințelor de cult.

(4) Secretarul General răspunde de evidență și păstrarea actelor cultului și îndeplinește atribuțiile ce i-au fost delegate de către președinte referitoare la conducerea operativă a cultului.

CAPITOLUL VI
ÎNDATORIILE RABINILOR ȘI COHENILOR

Art. 24. – (1) Cohenii și Rabinii *Cultului Iudaic-Mesianic* sunt sfătuitori în materie religioasă având deosebite îndatoriri și atribuții compatibile cu demnitatea lor.

(2) Liderii *Cultului Iudaic-Mesianic* coordonează recunoșterea rabinilor și preoților coheni în materie religioasă având diferite îndatoriri și atribuțiile pe măsură cu calificarea lor pentru care au nevoie de diplomă care să certifice că au promovat un examen de bacalaureat. (3) Pentru a fi recunoscuți ca rabini mesianici și coheni trebuie să aibă o perioadă de minim 3 ani în care au participat la citirea săptămânală și la procesiunea manualului Tora lui Moise ca membri ai *Cultului Iudaic-Mesianic* și ceilalți membri care au participat la ascultarea citirii au confirmat că sunt capabili să citească în limba ebraică și limba locală conform art. 8 alin. (1).

Art. 25. – (1) Cohenii și Rabinii trebuie să sfătuiască din fii lui Israel pe cei care au îndatoriri religioase speciale cum sunt „bechorim” (literar: în cordonali) sau „întâi născuți” și țin din cartea Numeri[51] special capitolul 8 deși decizia cu privire la ei s-a luat, așa cum scrie, în cartea Exodul capitolele 12 și 13, și uneori țin și Numeri capitolul 6, și ca să arate familiei acestora că ar putea fi răscumpărați cu un miel sau pot rămâne consacrați conform cu capitolul 4 până la 50 ani. (2) Cohenii și Rabinii trebuie să sfătuiască persoanele care au făgăduințe speciale cum sunt „nazirii” (literar: vlăstarii) sau „nazarinenii” care au promis lui Dumnezeu să facă ceva cum ar fi să-i slujească pe o durată mai lungă până se poate vedea o creștere în lungime a părului și să le arate ce îndatoriri au din cartea Numeri capitolul 6 inclusiv că pot parțial să se dezlege și să poată bea vin din struguri sau să se consacre și să slujească mai departe.

(3) Cohenii și Rabinii trebuie să sfătuiască și persoanele care doar într-un fel au făgăduințe însă ei nefiind primii la părinți nu se aplică alin. (1) și nici alin. (2) ci țin fie pentru ei ori fie pentru alte persoane cu care au grad de rudenie, de exemplu în scop educativ pentru copii adolescenți, un naziriat de cel puțin o lună conform cu Numeri capitolul 6 până la împlinirea scopului acestei făgăduințe.

Art. 26. – (1) Cohenii și Rabinii trebuie să pregătească un calendar sau un îndrumar pentru citirea porțiunii săptămânale ori poțiunilor speciale și să treacă pe o foaie de lucru titlurile importante din porțiunea care urmează a fi citită analizând structura principalelor subiecte care trebuie explicate după citire.

Art. 27. – (1) Cohenii și Rabinii trebuie să sfătuiască membri cu privire la unele substanțe puse în alimente pentru a conserva, recolora, întări, afâna, fermenta, ș.a., un anumit produs local fabricat de un lanț de magazine, sau un produs comercial fabricat pentru orice magazin alimentar, care separat sau împreună ar putea avea o reacție chimică care contravine cu dieta unei perioade de timp cum este pe durata Paștilor.

(2) Cohenii și Rabinii trebuie să sfătuiască membri să identifice anumite logo-uri sau embleme ale Uniunii Vegane sau certificate de agricultură vegetală care să le facă cușer pentru sărbători și să conțină urme de nistatină sau extracte din rodul viței de vie care să le facă interzise categoriilor de credincioși care pot fi încadrați după art. 22 alin. (1) – (3).

(3) Cohenii și Rabinii pot alcătui sau redacta îndrumare tipărite sau în format PDF prin care să instruiască membrii dacă vitamina B12 care în funcție de origine este permisă grupurilor etnico-religioase de arabi și evrei de exemplu de Pași dacă se extrage din ouă, sau dacă se extrage din din ficat sau mușchi de rumegătoare cum este iedul sau mielul, și în alte zile din an dacă se extrage din lapte și ficat sau mușchiuleț de păsări mari tăiate proaspăt ca curcanul și cocoșul, și nu neapărat este recomandată dacă se extrage din archaebacteria.

(4) Cohenii și Rabinii pot alcătui sau redacta îndrumare tipărite sau în format PDF prin care să instruiască membrii dacă sunt cușer pentru veșminte religioase și pentru colorarea alimentelor dintre coloranții albăstriu murex și roșiatic crimson sau cârmâziu care conțin acid carminic, coloranți pentru iaurt tip colorantul auriu, colorantul roz bombon, ș.a.

(5) Cohenii și Rabinii pot alcătui sau redacta îndrumare tipărite sau în format PDF prin care să instruiască membrii că nu poate fi considerată cușer anumită brânză care deși pentru prima fermentare se folosesc fermenți lactici cușer apoi se folosește stomac sau vezică urinară de porc pentru următoarea fază de fermentare. Aceștia pot menționa fermenții pentru care brânza nu poate fi considerată cușer cum este mucegaiul de penicilină albastru, roșu, verde, sau tip parmezan, și că sunt contraindicați femeilor însărcinate. (6) În cazul în care un membru al cultului este ținut în supraveghere tehnică printr-un mandat de la un procuror sau orașul sau țara are decretată stare de război, stare de asediu, stare de carantină, ș.a., și prin orice mijloace ajunge agresat sexual rabinii și cohenii sunt obligați să indice un loc în afara orașului unde se poate merge la camping sau pescuit și se poate împlini cerința din Deuteronom capitolul 23 și versetele 9-14.

CAPITOLUL VII

CANONUL IUDAISMULUI TÂRZIU

Art. 28. – (1) Canonul este un set de cărți religioase recunoscute oficial printr-un consiliu reprezentativ al unei religii.

(2) *Canonul Iudaismului Târziu* este o extensie a canonului Iudaismului Rabinic din care s-a rupt ca ramură religioasă independent în vremea canonizării cărților ebraice.

(3) Prima tentativă de continuare a canonizării în Iudaismul Târziu s-a făcut în localitățile din Pustia Iudeii și țărmul Mării Moarte în dinastia Herodiană de la sfârșitul perioadei Celui de-al Doilea Templu din Ierusalim de unde am moștenit ca patrimoniu UNESCO unele cărți pe care le considerăm semi-canonice.

(4) Ultima tentativă de extindere a canonizării în Iudaismul Târziu s-a făcut pe 12 Ianuarie 2010 când „Adunarea Mondială Nazarineană a lui Elohim” WNAE[52] a declarat încă 12 cărți parte din Canonul Nazarinean.

[51] Vârsta consacrării între 25-50 ani este dată în Numeri 8:24-25;
[52]adică „The Worldwide Nazarene Assembly of Elohim” - Internațional „Beit Din”.

Art. 28. – (1) *Canonul Iudaismului Rabinic* începe TaNaCh adică *Tora*, *Nevi'im*, şi *Chetuvi'im*, cu manualul Tora lui Moise care conţine: *Bî'rēşīţ* (בְּרֵאשִׁית, literal „*În început"*) – *Facerea sau Geneza; Şâmōţ* (שְׁמוֹת, literally *"Numile"*) – *Ieşirea sau Exodul; Ua'iī'qârā'* (וַיִּקְרָא, literal *"Şi să cari"*) – *Leviticul; Bî'mīḏbar* (בְּמִדְבַּר, literal *"În sărbăticie"*) – *Numeri; Dâvārīm* (דְּבָרִים, literal *"Cuvântaţi sau Cuvântări"*) – *Deuteronom*.

(2) *Canonul Iudaismului Rabinic* continuă cu *Nevi'im* (נְבִיאִים *Nəḇī'im*, *"Profeţi"*) care este un alt set principal de cărţi ale TaNaCh, între manualul *Tora* şi *Chetuvi'im*. Această diviziune includ cărţi care acoperă vremea de la intrarea Israeliţilor întru ţâra promisă până la exilul babilonian al conducătorilor Ierusalimului (o *"perioadă de profeţie"*) în care s-au scris două seturi de cărţi profetice care s-au extins la întoarcerea din exil cu un al treilea set: Întâii Profeţi (נביאים ראשונים *Nevi'im Rişonī'im*) adică: *Iâhōşua'* (יְהוֹשֻׁעַ) – *Ioşua*; *Şōfţī'im* (שֹׁפְטִים) – *Judecători; Şâmū'eēl* (שְׁמוּאֵל) – *Samuel; Mâlāḵī'im* (מְלָכִים) – *Suverani*.

(3) *Canonul Iudaismului Rabinic* continuă cu Profeţi Următori (נביאים אחרונים, *Nevi'im Acharon'im*) adică: *Iâşa'iāhū* (יְשַׁעְיָהוּ) – *Isaia*; *Iīrâmî'Iāhū* (יִרְמָיָהוּ) – *Ieremia*; *Iâḥēzâqē'eēl* (יְחֶזְקֵאל) – *Ezechiel*;

(4) *Canonul Iudaismului Rabinic* continuă cu cei douăsprezece profeţi mici (תרי עשר, *trei asar*, *"cei doisprezece"*), care sunt consideraţi un singur set de cărţi sau o carte: *Hōşēa* (הוֹשֵׁעַ) – *Osea*, *Iōu'eēl* (יוֹאֵל) – *Ioel*, *Aāmōus* (עָמוֹס) – *Amos*, *Aōḇaḏâiāh* (עֹבַדְיָה) – *Ovadia*, *Iōnāh* (יוֹנָה) – *Iona*, *Mīicāh* (מִיכָה) – *Micah*, *Nēḥūm* (נַחוּם) – *Nahum*, *Ḥăḇaqūq* (חֲבַקּוּק) – *Habacuc sau Avacum*, *Ţîfanî'Iāh* (צְפַנְיָה) – *Sefania*, *Ḥēgēi* (חַגַּי) – *Hagai sau Agai*, *Zâcērî'Iāh* (זְכַרְיָה) – *Zechariah*, *Mēlî'eāchī* (מַלְאָכִי) – *Maleahi*.

(5) *Canonul Iudaismului Rabinic* continuă cu *Câţūḇī'im* (כְּתוּבִים, „Scrieri") care consistă din doisprezece cărţi, şi anume „Sifrei Emet", (איוב, משלי, תהלים) "Hudedim" adică "născuţi" şi "*Emet"* (אמ"ת), adică "Adevăr" cu sistem de calintare special pentru note şi versete sau versuri exceptând începutul şi sfârşitul cărţii Iov care este proză: *Tâhīlī'im* (תְּהִלִּים) – *Psalmi; Mīşīlēi* (מִשְׁלֵי) – *Cartea Proverbe*; *Aīyōuḇ* (אִיּוֹב) – *Iov.* Acestea în Creştinism sunt plasate înainte de profeţi mici.

(6) *Canonul Iudaismului Rabinic* continuă cu alţi profeţi: *Dānī'eēl* (דָּנִיֵּאל) – *Daniel*, *Aēzrā* (עֶזְרָא) – *Ezra* şi *Neemia, Dīvrēi haIāmī'im* (דִּבְרֵי הַיָּמִים) – *Cuvântări Cronici.*

(7) *Canonul Iudaismului Târziu* mai este extins cu cărţi pseudo-canonice care sunt în Canonul Iudaismului Nazarinean: 1 Esdra, 2 Esdra (capitolele 3-14), Tobit, Iudita, Înţelepciunea lui Solomon, Ben Sirac, Baruch, Epistola spre Ieremia,1 Macabei, 2 Macabei, 3 Macabei, 4 Macabei.

(8) *Canonul Iudaismului Târziu* este extins cu cărţile aşa numitului *Noul Testament* începând cu *Evanghelia după Matei* scrisă original în limba ebraică, şi cu Evangheliile Curetane traduse de un ucenic al domnului Tadeu în limba Arameică Siriacă cca. în anul 70 e.n. şi armonizate de Tatian după 150 e.n., şi continuă cu Evanghelia după Ioan şi cu cartea Faptele Apostolilor şi cu Epistolele Pauline traduse până în 160 e.n., şi omite până în secolul V Epistolele Catolice care conţin: 2 Petru, 2 Ioan, 3 Ioan, Iuda, şi cartea revelaţiei Apocalipsa, în setul de cărţi numite Peşitta sau Biblia Arameică, şi care au fost păstrate împreună cu alte evanghelii şi epistole doar în anumite cetăţi din Siria.

(9) Credincioşii evrei iudaici-mesianici considerăm că rabinul Şaul din Tarsul Ceciliei nu a folosit cuvântul arameic „câtaba" folosit de Mesia în evanghelia după Ioan capitolul 19 şi versetul 28 în a II-a Epistolă către Timotei, capitolul 3 şi versetul 15 ci „sefra qedişa" adică „carte sfântă" pentru a se referi la orice carte care era folosită să fie învăţaţi religios de copii, şi că ambele expresii nu se referă la cărţile care au fost scrise înainte de generaţia lor în secolul I e.n., şi acest cuvânt „câtaba" a fost folosit de doctorul Luca în Faptele Apostolilor capitolul 17 şi versetul 11 unde este tradus „Scriptura" sau „Scripturile" care se referă la TaNaCh adică astfel numitul „Vechi Testament" sau setul de cărţi aşa numite „Scripturi Evreieşti".

Art. 29. – (1) Credincioşii evrei iudaici-mesianici considerăm că întreg *Canonul Iudaismului Târziu* este util pentru a învăţa şi a instrui şi în unele comunităţi este numit manual sau „Tora" motiv pentru care nu toate comunităţile fac binecuvântări separate la citirea din Porţiunea Tora, Porţiunea Haftarah (Profeţi şi Scrieri), şi Porţiunea Brit Chadaşah adică Porţiunea din Noul Testament.

CAPITOLUL VIII

FINANŢAREA CULTULUI IUDAIC MESIANIC

Art. 30. – (1) Fondurile şi bunurile de la sediile locale provin din contribuţii benevole ale unor membri, sau o taxă de membralitate care este rambursată prin trezorerie la fondarea unui asociaţii locale, donaţii, subvenţii, drepturi de autor, activităţii comerciale ale unor membri.

(2) *Cultul Iudaic Mesianic* poate avea imobile proprii, aziluri pentru evrei, case de odihnă, edituri, tipografii, unităţi de învăţământ de orice grad, societăţi biblice mesianice, studiouri radio sau TV, unităţi sanitare, orice alte unităţi şi instituţii, pentru îndeplinirea misiunii propuse.

CAPITOLUL IX

DISPOZIŢII FINALE

Art. 31. – (1) Ștampila Cultului Iudaic Mesianic este rotundă având delimitat un cerc interior trasat cu o linie mai groasă pe circumferința exterioară a cercului fiind scris: „CULTUL IUDAIC MESIANIC DIN ROMÂNIA”. (2) În centrul ștampilei de află conform cu Art. 2. alin. (1) sigla *Iudaismului-Mesianic* și anume „Cheia lui David”.

Data stabilirii statului,

Arad, 22 Decembrie 2022